

การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

โดย

นางสาวอารีรัตน์ สิทธิโอสถ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

โดย
นางสาวอารีรัตน์ สิริโอสธ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**A USING OF ASSOCIATION OF WORD CONTEXT AND PICTURES
TO IMPROVE THE ABILITY OF WORD SPELLING OF A LEARNING
DISABILITY STUDENT**

By

Areerat Sitthiosot

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Psychology and Guidance

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2009

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “การสอนโดยใช้
การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ของ
นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้” เสนอโดยนางสาวอารีรัตน์ สิทธิโอสถ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

อาจารย์ ดร.กมล โพธิเย็น

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ถิชาติ กาญจนภรณ์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมทรัพย์ สุขอนันต์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.กมล โพธิเย็น)

...../...../.....

47261430 : สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

คำสำคัญ : นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ / การเขียน / การสะกดคำ

อารีรัตน์ สิทธิโอสถ : การสอนโดยการเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้. อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ : อ.ดร.กมล โพธิ์เย็น. 202 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ตัวอย่างการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 1 คน ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 7 ครั้ง ระยะเวลา 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำ จำนวน 7 แผน 2) แบบทดสอบก่อนการสอนและหลังการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพิ่มขึ้น โดยก่อนการสอนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำ ร้อยละ 11.11 หลังการสอนนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำ ร้อยละ 83.33

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2552
ลายมือชื่อนักศึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

47261430 : MAJOR : SPECIAL EDUCATION PSYCHOLOGY

KEY WORD : LEARNING DISABILITY STUDENT / WRITIN / WORD SPELLING

AREERAT SITTIOSOT : A USING OF ASSOCIATION OF WORD CONTEXT
AND PICTURES TO IMPROVE THE ABILITY OF WORD SPELLING OF A
LEARNING DISABILITY STUDENT. INDEPENDENT STUDY ADVISOR :

KAMOL PHOYEN. Ed.D. 202 pp.

The purpose of this study was to investigate the using of association of word context and pictures to improve the ability of word spelling of a learning disability student. The subject was a grade 4 learning disability student, Piboonprachasan School , Bangkok. The experiment took place in the first semester of academic years 2009, It involved 7 sessions, with 60 minutes for each session. The instruments were : 1) seven IIPs, aiming at the using of association of word context and pictures to improve word spelling , 2) Test of spelling. Data were analyzed by percentage.

The result showed that, word spelling ability of the learning disability student was improved , as identified by post test score of 83 % and pretest score of 11 %

Department of Psychology and Guidance, Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2009

Student's signature

Independent Study Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาอย่างสูงในการให้คำแนะนำ ปรึกษา ให้ข้อคิด และแก้ไขข้อบกพร่อง ให้ความเอื้อเฟื้อ ความห่วงใย และความช่วยเหลือต่างๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.กานดา พุฒผ อาจารย์ ดร.กมล โพธิเย็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรรัตน์ บุณวันฉะ รองศาสตราจารย์ลิขิต กาญจนภรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมทรัพย์ สุขอนันต์ เป็นผลให้การค้นคว้าอิสระมีความถูกต้องและสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ สำนักบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษ ที่ได้ให้โอกาสและสนับสนุนทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์อันมีคุณค่าอย่างยิ่ง รวมถึงเพื่อน นักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษทุกท่านที่ได้มอบน้ำใจและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณ ดร.สุปราณี ไกรวัฒนุสสรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ และคณะครูโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ที่ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ ให้ข้อคิดที่ดี

ขอขอบคุณครอบครัวสิทธิโอสธ ที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ศึกษาจนสำเร็จการศึกษา

คุณค่าและประโยชน์ของการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัย ประสบความสำเร็จในการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ปัญหาการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการ	
ทางการเรียนรู้	7
ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้	7
สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้	8
ประเภทของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้	11
ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	13
แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ.....	13
ความหมายของการเขียนสะกดคำ.....	13
ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ	14
ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำ	15
หลักการสอนเขียนสะกดคำ	16

บทที่	หน้า
วิธีการสอนสะกดคำแก่เด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ	21
แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพ	21
ภาพกับสื่อการเรียนการสอน	21
ประเภทของภาพ	22
ประโยชน์ของภาพเกี่ยวกับการเรียนการสอน.....	23
หลักเกณฑ์การเลือกภาพและใช้ภาพประกอบ	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพ	24
แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก	25
ความสำคัญของแบบฝึก.....	25
ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบฝึก	26
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี	27
หลักในการสร้างแบบฝึก	27
หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก	28
ประโยชน์ของแบบฝึก	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	29
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้โดยการเชื่อมโยง	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา	32
ตัวแปรที่ศึกษา	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
การสร้างเครื่องมือ	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
แบบแผนการทดลอง	35
วิธีดำเนินการทดลอง	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42

บทที่	หน้า
สรุปผลการวิจัย	43
อภิปรายผล	43
ข้อเสนอแนะ	45
	หน้า
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก	51
ภาคผนวก ก แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กับ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา.....	52
ภาคผนวก ข แผนการสอนเฉพาะบุคคล	162
ภาคผนวก ค แบบทดสอบก่อนการสอนและหลังการสอน	184
ภาคผนวก ง บัตรประโยคบริบทของคำ	198
ภาคผนวก จ ภาพประกอบบริบทของคำ	200
ประวัติผู้วิจัย	202

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาการศึกษาในปัจจุบันพบว่านักเรียนมักจะประสบปัญหาด้านการอ่านและการเขียน เป็นจำนวนมาก จึงก่อให้เกิดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยมีเป้าประสงค์ที่จะเร่งรัดส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ด้านภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น โดยมีพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้รวมทั้งเห็นความสำคัญและร่วมอนุรักษ์ภาษาไทย เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยครูผู้สอนจะต้องจัดสภาพความพร้อม ปรับเปลี่ยนวิธีการสอน สื่อการศึกษา ตลอดจนการวัดและประเมินผลให้หลากหลายสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งนี้รวมถึงนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่จะต้องได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยโดยการจัดสภาพความพร้อมในการเรียนตามศักยภาพของนักเรียนอีกด้วย

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย มีความจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะพื้นฐานให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้าน คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ดังนั้นการฝึกฝนให้มีทักษะทางภาษาไทยที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพจึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียน การเรียนการสอนตามหลักภาษาไทย ต้องคำนึงถึงการเขียน เพราะการเขียนตัวสะกดคำที่ถูกต้อง จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ถูกต้องและรวดเร็ว วรณี โสมประยูร (2526 :16) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนวิชาต่างๆ คือ ในการเรียนทุกวิชาต้องอาศัยการเขียนเพื่อใช้ในการจดบันทึกและเขียนตอบปัญหาต่างๆ ในเวลาทดสอบ เพราะการวัดความสามารถในการเรียนรู้อยู่ที่ความสามารถในการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนความคิดเห็นและทัศนคติ

ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย การเขียนมีความยากมากกว่าทักษะอื่นๆ เพราะการเขียนคำ จะประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ ซึ่งอาจจะรวมอยู่ในคำเดียวกัน ทำให้เกิดการสับสนและยากต่อการเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่มีสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในภาษาไทย นักเรียนจะสับสนในคำอ่านกับการเขียนตัวสะกด ทั้งความหมายอาจเปลี่ยนไปได้ เพราะจะเขียนไม่เหมือนกัน เช่น เทป อ่านว่า เทบ , บาป อ่านว่า บาบ เป็นต้น ปัญหาดังกล่าว

อาจจะแก้ไขได้ด้วยครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องนำทักษะการอ่านและการเขียน มาฝึกฝน ทำให้เกิดทักษะการจำ เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถทำให้เกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติหรือสูงกว่าปกติซึ่งภาวะบกพร่องนั้นไม่เกี่ยวกับภาวะปัญญาอ่อนหรือความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จะมีปัญหาด้านการรับรู้อันเนื่องมาจากระบวนการทางสมองทำให้เกิดความผิดปกติในการรับข้อมูล โดยจะแสดงให้เห็นปัญหาในลักษณะต่างๆ คือ การอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคิดคำนวณ หรือการรับรู้ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียน นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้เรียนรู้และพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาไทยเต็มศักยภาพ สามารถเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น จัดให้มีการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อลักษณะพิเศษที่สอดคล้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ศรียา นิยมธรรม (2541) กล่าวว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำ เป็นนักเรียนกลุ่มหนึ่งที่รวมอยู่ในนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ นักเรียนกลุ่มนี้มีความบกพร่องในเรื่องการสะกดคำ มักทำให้ผู้เรียนสับสนยุ่งยาก และเป็นความบกพร่องที่มักจะติดตัวไปถึงวัยผู้ใหญ่ความยุ่งยากในการสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ได้แก่ เรียงลำดับอักษรคำต่างๆ ผิด สลับตัวอักษรในคำต่างๆ สะกดผิดในคำพ้องเสียงและอักษรบางตัวเขียนววนไม่ได้ใจความเขียนสะกดการันต์ไม่ถูกนอกจากนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2542) กล่าวว่า การสอนเขียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ควรเริ่มสอนการสะกดคำและควรเน้นมากขึ้นในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนรู้และเขียนคำใหม่ๆ ได้มากขึ้น ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป การเขียนเป็นการแสดงออกซึ่งความคิดรวมทั้งการฝึกเขียนให้ถูกต้องตามหลักภาษา ดังนั้นการสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำจึงต้องใช้วิธีการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้และเป็นวิธีที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย และเป็นรูปธรรม เพราะเด็กในวัย 7 - 11 ขวบ จะเริ่มสนใจในความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของทั้งหลายได้ชัดเจนขึ้นในการเข้าใจเด็กจะต้องมองเห็นสิ่งนั้นชัดเจนเสียก่อน เด็กวัยนี้มีพัฒนาการของภาษาและความคิดค่อนข้างสูง จึงจำสัญลักษณ์ได้มาก การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ เป็นการสอนวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เข้าใจการเขียนสะกดคำได้ดียิ่งขึ้น

จากประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ พบว่าตัวอย่างในการทดลองสามารถจำพยัญชนะทั้ง 44 ตัวได้ จำสระได้ อ่านหนังสือได้บ้าง สามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดได้ถูกต้องทุกคำ แต่ไม่สามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง และเมื่อประเมิน

ความสามารถด้านการเขียนของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบคัดกรองความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ของกรมวิชาการ รวมทั้งการเขียนคำจากบทเรียนวิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนมีปัญหาในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนจะต้องได้รับความช่วยเหลือ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนคำภาษาไทย และเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นที่ต้องใช้ในการเรียนวิชาต่างๆ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กบ เพราะในมาตรานี้มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราอยู่ 4 ตัวด้วยกันคือพยัญชนะ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด กับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โดยการใช้วิธีการสอนที่สามารถจะพัฒนานักเรียนได้คือ การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ

การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ คือการสอนที่ใช้บริบทของคำเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากคำ และเชื่อมโยงกับภาพเพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพแล้วจะเข้าใจความหมายของคำที่เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น นักเรียนได้ฝึกอ่าน และเขียนคำบ่อยๆ ในบริบทต่างๆ ซึ่งนำไปสู่การเขียนสะกดคำในภาษาไทยได้ถูกต้อง และจะเป็นพื้นฐานของการเขียนภาษาไทยในวิชาต่างๆ ได้ต่อไป

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยในการสอนจะสร้างแผนการสอนเฉพาะบุคคล เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ในการฝึกการเขียนสะกดคำตามหลักภาษาไทยได้ถูกต้อง เพื่อเป็นพื้นฐานของการเรียนในระดับที่สูงและมีการ สร้างแบบฝึกที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ และสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการช่วยเหลือพัฒนาการนักเรียน ด้านการเขียนสะกดคำ เพิ่มมากขึ้น

ปัญหาการวิจัย

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำที่ได้รับการสอน โดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดในแม่กบที่มีตัวพยัญชนะ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด มีความสามารถด้านการเขียนสะกดคำเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ก่อนและหลังการสอน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำ สูงกว่าก่อนได้รับการสอน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านตัวอย่างการวิจัยที่ใช้ในการศึกษา

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นการทดลองแบบรายกรณี (Single Subject Design) เป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีปัญหาการเขียนสะกดคำ ระดับเขาวนัปัญหาปกติ ไม่มีความพิการซ้อน นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำที่ใช้มาตราตัวสะกดในแม่กบ ที่ไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 18 คำคือ รูป สฎูป ชูป รูป เทป ศพ จีพ ลพ ภาพ นพ โลก ลาก ปรารภ ยีราฟ กราฟ เซฟ ไมโครเวฟ เซฟ จำนวน 1 คน อายุ 10 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ถนนดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1. ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน หมายถึง นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการซ้อน แต่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยาทำให้นักเรียนไม่สามารถจะบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำ อ่านได้แต่เขียนสะกดคำไม่ได้ กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ถนนดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยมีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในแม่กบ ที่ไม่ตรงตามมาตรา

2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดคำในแม่กบที่ไม่ตรงตามมาตรตัวสะกด หมายถึง การที่นักเรียนเขียนสะกดคำที่ปรากฏอยู่ ในแบบเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาของกระทรวงศึกษาธิการระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นคำที่มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ ที่ไม่ตรงตามมาตราโดยใช้พยัญชนะ ป พ ภ ฟ เป็นตัวสะกดได้อย่าง

ถูกต้องตามอักขรวิธีโดยประเมินจากแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. การสอนโดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ หมายถึง วิธีการสอนที่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้รับการฝึกทักษะทางการเขียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตรา แม่กบ ที่มีตัวพยัญชนะ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยมีลักษณะเป็นกิจกรรมการสะกดคำ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพ พร้อมให้ดูประโยคที่มีบริบทของคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบ จากนั้นจึงแจกคำที่สะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบแล้วให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กบ ทั้งหมด

ขั้นที่ 2 อธิบายการเขียนการแจกการอ่านและให้นักเรียนเขียนแจกการอ่านเอง

ขั้นที่ 3 เขียนแจกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

ขั้นที่ 4 แจกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำโดยอาศัยบริบทของคำให้ถูกต้อง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

2. นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความสามารถในการเขียนคำและ ได้เรียนรู้คำศัพท์ เพื่อเป็นพื้นฐานของการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

3. ได้แบบฝึกที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

4. ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนมีแนวทางในการช่วยเหลือและพัฒนานักเรียน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

- 1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
- 1.2 สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้
- 1.3 ประเภทของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
- 1.4 ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
- 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

2. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

- 2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
- 2.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
- 2.3 ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำ
- 2.4 หลักการสอนเขียนสะกดคำ
- 2.5 วิธีการสอนสะกดคำแก่เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ

3. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพ

- 3.1 ภาพกับสื่อการเรียนการสอน
- 3.2 ประเภทของภาพ
- 3.3 ประโยชน์ของภาพเกี่ยวกับการเรียนการสอน
- 3.4 หลักเกณฑ์การเลือกภาพและใช้ภาพประกอบ
- 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพเพื่อการสอนเขียนสะกดคำ

4. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

- 4.1 ความสำคัญของแบบฝึก
- 4.2 ลำดับขั้นการสร้างแบบฝึก
- 4.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
- 4.4 หลักในการสร้างแบบฝึก

4.5 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

4.6 ประโยชน์ของแบบฝึก

4.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

5. แนวคิดและทฤษฎีการรับรู้โดยการเชื่อมโยง

1. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

จากการศึกษาพบว่า มีผู้ให้ความหมาย คำจำกัดความเกี่ยวกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้หลายความหมายด้วยกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 3) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities Children) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างของกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยา การเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียน ซึ่งความผิดปกตินี้อาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคำนวณ ตลอดจนการรับรู้อื่นเป็นผลจากความผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อันเนื่องมาจากการมองไม่เห็น ปัญญาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวไม่ปกติเนื่องจากร่างกายพิการ มีอารมณ์แปรปรวนหรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา

เบญจพร ปัญญา (2545 : 4) กล่าวว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ ที่แสดงออกในรูปของความบกพร่องการอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณ และเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ เกิดจากการทำงานที่ผิดปกติของสมอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่ควรจะเป็น โดยพิจารณาจากผลการเรียนเปรียบเทียบกับระดับเชาว์ปัญญา

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (2547 : 1) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึงความผิดปกติของกระบวนการทางจิตวิทยาตั้งแต่หนึ่งอย่างขึ้นไป ที่แสดงออกมาโดยบุคคลที่มีปัญหาในการเข้าใจถ้อยคำ การพูด การอ่าน การเขียน การให้เหตุผล ตลอดจนการคำนวณ ความผิดปกตินี้เกี่ยวข้องกับความบกพร่องของระบบประสาทในตัวผู้นั้น และจะติดตัวไปตลอดชีวิต ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถจริง ๆ ที่เขามีอยู่

กานดา พุ่มพวง (2547 : 1) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึงการที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนกับความสามารถที่แท้จริงอันเนื่องมาจากมีปัญหาด้านทักษะ การฟัง พูด อ่าน เขียน คำนวณ และใช้เหตุผล ความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เกิดจากระบบสมองส่วนกลางมีโครงสร้างหรือการทำหน้าที่ผิดปกติ (Central Nervous System Dysfunction) จึงทำให้บุคคลมีปัญหาเกี่ยวกับระบบกระบวนการจัดการข้อมูล (Information Processing System) ซึ่งประกอบด้วยการรับรู้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัส เก็บจำข้อมูล และเรียกกลับข้อมูลมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งด้านการเรียนหรือการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่ความบกพร่องในกระบวนการรับรู้และการจัดข้อมูล ส่งผลให้มีปัญหาในทักษะการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน การสะกดคำ การคำนวณ และการใช้เหตุผลอันเนื่องมาจากความผิดปกติ ของกระบวนการทางจิตวิทยา ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเข้าใจและการใช้ภาษา รวมถึงความผิดปกติของโครงสร้างหรือการทำงานของระบบสมองส่วนกลาง ทั้งนี้ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณ และการใช้เหตุผล ที่มีผลมาจากความผิดปกติทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ และการด้อยโอกาสทางการศึกษา

1.2 สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้

เบญจพร ปัญญาข (2545 : 13) กล่าวถึง สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าจำแนกได้ ดังนี้

- 1 พยาธิสภาพของสมอง การศึกษาเด็กที่มีบาดแผลทางสมอง เช่น คลอดก่อนกำหนด ตัวเหลืองหลังคลอด ฯลฯ แต่มีสติปัญญาปกติ พบว่ามีปัญหาการอ่านร่วมด้วย
- 2 ความผิดปกติของสมองซีกซ้าย โดยปกติสมองซีกซ้ายจะควบคุมการแสดงออกทางด้านภาษา และสมองซีกซ้ายจะมีขนาดโตกว่าซีกขวา แต่เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สมองซีกซ้ายและซีกขวามีขนาดเท่ากัน และมีความผิดปกติอื่นๆ ที่สมองซีกซ้ายด้วย
- 3 ความผิดปกติของคลื่นสมอง เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จะมีคลื่นอัลฟาที่สมองซีกซ้ายมากกว่าเด็กปกติ
- 4 กรรมพันธุ์ เด็กที่มีปัญหาทางการอ่าน บางรายมีความผิดปกติของโครโมโซมคู่ที่ 15 และสมาชิกของครอบครัวเคยมีปัญหาทางการเรียนรู้มาก่อน โดยที่พ่อแม่มักเล่าว่า เมื่อตอนเด็กๆ ตนเคยมีลักษณะคล้ายๆ กัน

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (2547 : 3) กล่าวว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เกิดจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน เป็นด้าน ๆ ต่อไปนี้

1. สาเหตุทางพันธุกรรม จากการวิจัยหลายเรื่องนำมาสู่ข้อสรุปที่ว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องกับพันธุกรรม แม้การวิจัยเหล่านั้นไม่อาจโยงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนถึงความเป็นเหตุ เป็นผลดังกล่าวได้ แต่ความถี่ของปรากฏการณ์ในระหว่างคนสายเลือดเดียวกันมีสูงมาก ดังเช่น งานวิจัยของ Finucci และคณะ (Finucci al , 1976) พบว่า 45 % ของญาติสนิทของเด็กที่เป็น LD ด้านการอ่าน มีปัญหาในด้านการอ่าน ในขณะที่งานวิจัยของ Smith และคณะ (Smith al , 1982) พบว่าโครโมโซมบางตัวทำให้เกิดปัญหาด้านการอ่าน

2. สาเหตุในระหว่างตั้งครรภ์และการคลอด ในกรณีนี้จะเป็นเรื่องของ การได้รับสารเคมีบางชนิด ยาเสพติด ตลอดจนโรคภัยไข้เจ็บในระหว่างการตั้งครรภ์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ อาจมีผลกระทบต่อพัฒนาการทางสมองของทารกในครรภ์ไม่มากนักน้อย มารดาที่คลอดยาก ต้องใช้เครื่องมือทางการแพทย์บางชนิดมาช่วย บางครั้งทำให้เกิดความกระทบกระเทือนสมอง ชนิดที่เรียกว่า minimal brain damage ซึ่งความผิดปกติในลักษณะนี้เป็นสาเหตุสำคัญของการเป็น LD ในปี 1978 Rourke ได้รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับความบกพร่องของระบบประสาทที่มีผลต่อการอ่านของเด็ก พบว่า เด็กที่มีความยากลำบากในการอ่านมักมีประวัติเคยได้รับความกระทบกระเทือนทางสมองในลักษณะต่าง ๆ ไม่มากนักน้อย นอกจากนี้ยังมีรายงานการวิจัยอื่น ๆ ซึ่งยืนยันว่าทารกคลอดก่อนกำหนดมาก ๆ จะมีความเสี่ยงสูงมากต่อการเป็น LD

3. สาเหตุภายหลังการคลอด ได้แก่ โรคภัยไข้เจ็บ ตลอดจนอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก เช่นเด็กที่เคยมีประวัติเป็นเยื่อหุ้มสมองอักเสบ (meningitis) หรือสมองอักเสบ (encephalitis) จะเป็นเด็ก LD สูงกว่าเด็กซึ่งไม่เคยมีโรคภัยไข้เจ็บเช่นนั้น

กานดา พุ่มพวง (2547 : 6) กล่าวว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เกิดจากสาเหตุดังนี้

1. ระบบการทำงานของสมองส่วนกลางผิดปกติ (Central nervous System Dysfunction) เกิดได้ตั้งแต่ก่อนคลอด ระหว่างทำการคลอด หรือภายหลังคลอดแล้ว เป็นต้นว่า ก่อนคลอดหรือขณะคลอดอาจมีปัญหาเสียเลือด ขาด ออกซิเจน หรือได้รับสารเคมีในกระแสเลือด เนื่องจากแม่ดื่มสุรา ใช้สารเสพติด หลังคลอดอาจได้รับสารพิษ ตะกั่วจากการรับประทานอาหารดื่มน้ำ หายใจ ทำให้สมองได้รับอันตราย หรืออาจเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ได้รับความกระทบกระเทือนทางสมอง

2. พันธุกรรม มีการศึกษาในครอบครัวและลูกแฝดที่ระบุได้ว่ามีโอกาสถึงร้อยละ 35-45 ที่จะมีการถ่ายทอด LD ระหว่างคนในครอบครัว พ่อแม่ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในด้านใดจะส่งต่อถึงลูกได้โดยเฉพาะปัญหาด้านการอ่าน ในปี 1996 อดีตผู้นำทางการเมืองของสิงคโปร์ Lee Kuan Yew ได้เปิดเผยต่อสื่อมวลชนว่าเขามีปัญหาด้านการอ่าน (Dyslexia) โดย

ได้รับการวินิจฉัยจากผู้เชี่ยวชาญของอังกฤษ และลูกสาวของเขาก็มีปัญหาด้านการอ่านด้วย เพราะเธอได้รับการวินิจฉัยขณะเรียนแพทย์อยู่ที่ Boston (West , 1999)

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 7 – 8) กล่าวไว้ว่าความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนเนื่องจากเด็กไม่สามารถเรียนได้ดีเท่ากับเด็กปกติทั่วไปการค้นหาคความบกพร่องของเด็กส่วนมากเป็นหน้าที่ของบุคลากรทางสาธารณสุข บุคลากรทางการศึกษาอาจจำเป็นต้องรับรู้ไว้ เพื่อจะได้หาทางจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับปัญหาของเด็กต่อไป สาเหตุของความบกพร่องนี้อาจจำแนกได้ ดังนี้

1. การได้รับบาดเจ็บทางสมอง บุคลากรทางการแพทย์ในหลาย ๆ ประเทศเชื่อว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กเหล่านี้ ไม่สามารถเรียนรู้ได้ดึ้นนั้นเนื่องมาจากได้รับบาดเจ็บทางสมอง (brain damage) ซึ่งอาจจะเป็นการได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด ระหว่างคลอด หรือหลังคลอดก็ได้ การบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ ทำให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการรับรู้ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

2. กรรมพันธุ์งานวิจัยเป็นจำนวนมากระบุว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องบางคน อาจมีพี่น้องที่เกิดจากท้องเดียวกัน มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เช่นกันหรืออาจมีพ่อแม่ พี่ น้อง หรือญาติใกล้ชิดที่มีภาวะบกพร่องเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการอ่าน การเขียน และการเข้าใจภาษา

มีรายงานการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้ว่าเด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่ในใบเดียวกัน (Identical Twins) เมื่อพบว่าฝาแฝดคนหนึ่งมีปัญหาในการอ่าน ฝาแฝดอีกคนหนึ่งมักมีปัญหาในการอ่านด้วย อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าปัญหาในการเรียนรู้ อาจสืบทอดทางกรรมพันธุ์ได้

3. สิ่งแวดล้อม หมายถึง สาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การได้รับบาดเจ็บทางสมอง และกรรมพันธุ์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กภายหลังการคลอด เช่น ได้รับสารบางประการอันเนื่องมาจากสภาพมลพิษในสิ่งแวดล้อม การขาดสารอาหารในวัยทารกและวัยเด็ก เป็นต้น

จากสาเหตุดังกล่าว สรุปได้ว่า ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์การได้รับสารเคมีบางชนิด ยาเสพติด การได้รับบาดเจ็บทางสมองก่อนคลอด ระหว่างคลอด หลังคลอด ซึ่งจะเกิดความผิดปกติกับสมองที่ควบคุมการรับรู้และแสดงออกทางด้านภาษา การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การรับรู้สัญลักษณ์ การให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ และการคิดคำนวณ ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่ทำให้สภาพความบกพร่องมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น

1.3 ประเภทของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีลักษณะความบกพร่องที่แสดงออกเด่นชัดได้ในหลายๆ ลักษณะ ซึ่งมีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าได้แบ่งประเภทของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้หลายท่าน ดังนี้

เบญจพร ปัญญาขง (2545 : 4) กล่าวถึง ประเภทของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าจำแนกได้ ดังนี้

1. ความบกพร่องด้านการเขียนและการสะกดคำ
2. ความบกพร่องด้านการอ่าน
3. ความบกพร่องด้านการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์
4. ความบกพร่องหลายๆ ด้านร่วมกัน

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 23 , 33) ได้จำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะของความบกพร่องในการเรียนรู้ของเด็กไว้ ดังนี้

1. ความบกพร่องทางการฟังและการพูด เรียกว่า (Aphasia)
2. ความบกพร่องทางการอ่าน เรียกว่า ดิสเล็กเซีย (Dyslexia Child)
3. ความบกพร่องทางการเขียน
4. ความบกพร่องทางคณิตศาสตร์ เรียกว่า ดิสแคลคูเลีย (Dyscalculia)
5. ความบกพร่องทางกระบวนการคิด
6. ความบกพร่องด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง อาจจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (2546 : 5) กล่าวถึง ประเภทของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าจำแนกได้ ดังนี้

1. ภาวะบกพร่องด้านภาษา
2. ภาวะบกพร่องด้านคณิตศาสตร์
3. ภาวะบกพร่องด้านการรับรู้

จากประเภทของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อย่างกล่าว สามารถสรุปและแบ่งประเภทของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้ ดังนี้

1. ความบกพร่องทางการฟังและการพูด
2. ความบกพร่องทางการอ่าน
3. ความบกพร่องทางการเขียน
4. ความบกพร่องทางคณิตศาสตร์
5. ความบกพร่องทางกระบวนการทำงานของสมองอื่นๆ

1.4 ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 26) กล่าวว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ มักมีพฤติกรรมปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

1. เรียงอักษรในคำผิด
2. สลับตัวอักษรและคำ
3. มีปัญหาในการเชื่อมโยงเสียงที่ถูกต้องกับตัวอักษร
4. สะกดข้ามตัวอักษรหลายตัว
5. สร้างการสะกดคำแบบใหม่ของตัวเอง

ความบกพร่องในการเขียนนี้ ไม่รวมถึงปัญหาของนักเรียนที่เขียนคำยากไม่ได้ อันเนื่องมาจากนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย จี้เกียจอ่าน เขียนหนังสือไม่ได้ การไม่ส่งงานที่ครูมอบหมายให้ทำ

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 45) กล่าวถึงลักษณะนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน อาจมีพฤติกรรมดังนี้

1. เขียนอักษรผิดทิศทาง กลับซ้าย - ขวา หน้า - หลัง บน - ล่าง
2. เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง
3. เขียนหนังสือไม่เป็นตัว
4. เขียนหนังสือไม่สม่ำเสมอ
5. เขียนอักษรหลายแบบปนกัน
6. จำทักษะการเขียนไม่ได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538 : 32) กล่าวถึง นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำมักมีพฤติกรรมปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างเช่น เรียงอักษรในคำผิด สลับตัวอักษร และมีปัญหาในการเชื่อมโยงเสียงที่ถูกต้องกับตัวอักษร สะกดข้ามตัวอักษรหลายตัว และการสร้างคำใหม่ของตนเอง

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน เป็นนักเรียนที่ไม่สามารถที่จะเขียนตัวอักษรได้ หรือเขียนได้ไม่ถูกต้อง สะกดผิด เขียนอักษรสลับตำแหน่ง การเว้นวรรคผิดการเขียนในพื้นที่ที่จำกัด ความเป็นระเบียบของตัวอักษร ความสม่ำเสมอของเส้น ความสับสนเกี่ยวกับทิศทางการวางตัวอักษร รวมถึงการที่เด็กไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อความหมายได้ และเขียนไม่ถูกต้องตามหลักภาษา

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2535 : 2 - 3) ได้สร้างเครื่องมือในการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อายุระหว่าง 6 - 12 ปี เป็นเครื่องมือมาตรฐาน พร้อมทั้งหาเกณฑ์ (Norms) สำหรับเด็กทั่วประเทศ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบ และตัดสินใจในการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า สำนวความบกพร่องในการเรียนของเด็ก 5 ด้านใหญ่ ๆ คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหว พฤติกรรม และสำรวจปัญหาในการเรียน 25 ด้านย่อย ๆ คือ คำศัพท์ การฟังคำสั่ง การอ่าน การเขียน การนับ การเข้าใจความหมาย การจำตัวเลข สัญลักษณ์ การคำนวณ เวลาขนาด การจัดลำดับ ทิศทาง การเดิน / วิ่ง การกระโดด การทรงตัว การใช้นิ้วมือ การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ ความร่วมมือ ความสนใจ ความเป็นระเบียบ การปรับตัว การยอมรับ ความรับผิดชอบ คำถามทั้งหมด 50 ข้อ โดยให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ประเมินเด็ก ข้อจำกัดของเครื่องมือนี้ คือ ผู้ประเมินจะต้องเป็นผู้ที่รู้จักเด็กเป็นอย่างดีและไม่ลำเอียง

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 43 - 44) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยศึกษาเด็กอายุ 4 ปี - ถึง 6 ปี 6 เดือน จำนวน 1,500 คน จากทั่วประเทศ ทำการทดสอบเพื่อคัดแยกและพิจารณาว่าเด็กอยู่ในภาวะ “ เสี่ยง ” หรือไม่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยดัดแปลงเครื่องมือคัดแยกของแมคคาร์ธี (MacCarthy Screening Test) ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล และมีเนื้อหาในการทดสอบ 6 หมวด คือ ชำย -- ขวา การจำคำ การวาดรูปทรง การจำตัวเลข การจัดหมวดหมู่ และการใช้ซ้ำ ผลการวิจัยทำให้ได้แบบคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สำหรับใช้คัดแยกเด็กปฐมวัยที่มีอายุอยู่ในช่วง 4 ปี - ถึง 6 ปี 6 เดือน เครื่องมือนี้มีค่าความเชื่อมั่น 0.63 - 0.85 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เชิงโครงสร้าง จำแนกและความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ความสัมพันธ์

2. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

นักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

วรรณา เครื่องเนียม (2531 : 12) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า “ การสอนเขียนสะกดคำ เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร พยัญชนะสระ วรรณยุกต์ประสมคำให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2525 และสื่อความหมายกันได้ ”

สรวดี เฟื่องศรีโคตร (2529 : 14) สรุปการเขียนสะกดคำได้ว่า “ การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดคำเป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ และถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง ”

อรทัย นุตรดิษฐ์ (2541 : 10) สรุปการเขียนสะกดคำไว้ว่า “ การเขียนสะกดคำ หมายถึงการเขียนคำใดคำหนึ่งอันประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ได้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ”

ปทุม หนูมา (2542 : 11) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำว่า หมายถึงความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด ตัวการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และตรงตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำตามหลักเกณฑ์ได้อย่างถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ตามลำดับ เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

2.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

ในการเขียนนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาตามจุดประสงค์ ส่วนวลสะสลายถูกต้องตามหลักภาษาแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการเขียนสะกดคำด้วย เพราะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว ทั้งจะช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย (สุภาพ ดวงเพชร 2533 : 2) นอกจากนี้ ยังทำให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจในตนเอง การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนทุกวิชาและเป็นทักษะที่จำเป็นในการวางพื้นฐานของการเขียนด้านอื่น ๆ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าเขียนสะกดคำผิดจะก่อให้เกิดผลเสียในด้านการใช้ภาษา คือ ผู้อื่นตีความหมายผิด ไม่เข้าใจข้อความที่เขียน ทำให้งานเขียนขาดประสิทธิภาพ และยังทำลายบุคลิกภาพของผู้เขียน ก็จะทำให้ผู้อ่านมองความสามารถหรือคุณค่าของผู้เขียนต่ำลง (สาลินี ภูติภินิษฐ์ 2530 : 2) ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจึงมีความสำคัญในการสื่อความหมายด้วยภาษาเขียน ซึ่งมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

บุบผา ชังพุก (2524 : 4) ให้ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ตอนหนึ่งว่า การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะในการวางพื้นฐานของการเรียนด้านอื่น ๆ เพราะนักเรียนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนสะกดคำไปใช้กับวิชาอื่น ๆ อีก ถ้าเขียนสะกดคำได้ถูกต้องรวดเร็วก็

สามารถเข้าใจและเรียนวิชาอื่นได้ดีอีกด้วย แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เขียนสะกดคำผิดก็จะก่อให้เกิดผลเสียหายหลายประการ เช่น ผู้อ่านตีความหมายผิด ทำให้ไม่เข้าใจข้อความที่เขียนในที่สุดการสื่อสารก็ล้มเหลว งานเขียนของตน ก็ด้อยคุณค่าไป

วรรณิ โสมประยูร (2526 : 503) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง กว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น

บันลือ พฤษะวัน (2527 : 65) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญของการเขียน หากเขียนผิดจะสื่อความหมายกันไม่ได้ บางครั้งพอเดาความได้ แต่ก็แสดงความไม่รู้ของผู้เรียน อันเป็นสิ่งที่ลดความศรัทธาของผู้อ่านที่มีต่อผู้เขียน

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่าการเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการเขียนสะกดคำถูกต้อง ช่วยให้ผู้อ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้แจ่มชัด และมีความมั่นใจในการเขียน ทำให้ผลงานที่เขียนมีคุณค่าเพิ่มขึ้น

การเขียนสะกดคำมีความสำคัญมาก เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนวิชาอื่น ๆ ช่วยในการเขียน อ่าน และสื่อความหมายกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง และเกิดความมั่นใจในการเขียน แสดงถึงภูมิความรู้ของผู้เขียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดความศรัทธาต่องานที่ทำ

2.3 ปัญหาของการเขียนสะกดคำ

ลักษณะอาการของการเขียนสะกดคำผิดมีหลายประการ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 23 – 25) กล่าวถึงการเขียนสะกดคำผิด ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ดังนี้

1. ไม่สามารถลอกคำที่ครูเขียนบนกระดานลงสมุดของนักเรียนได้
2. เขียนประโยคตามครูไม่ได้
3. เขียนไม่เป็นคำ อาจเป็นลายเส้นแต่อ่านไม่ได้
4. เขียนเป็นประโยคไม่ได้เรียงคำไม่ถูกต้อง

5. รูปของตัวอักษรไม่แน่นอน ตัวอักษรที่นักเรียนเขียนแต่ละครั้งอาจมีรูปทรงที่แตกต่างกันไป

ลักษณะอาการของการเขียนสะกดคำผิดนี้ ไม่รวมไปถึงปัญหาของนักเรียนที่เขียนคำยากไม่ได้สืบเนื่องจากที่นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน นักเรียนขาดเรียนบ่อย จี้เกียจอ่านจี้เกียจเขียน การไม่ส่งงานที่ครูมอบหมายให้ทำ

2.4 หลักการสอนเขียนสะกดคำ

รองรัตน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2516 : 102) ได้เสนอวิธีสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนและสิ่งที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน
2. สอนคำที่นักเรียนสนใจ และเข้าใจความหมาย
3. ทุกครั้งที่สอนคำใหม่เพิ่มเติม จะต้องทบทวนคำเก่าที่เคยเรียนมาแล้ว
4. ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ โดยให้รู้จักสระ พยัญชนะก่อน พร้อมกันนั้นเมื่อพบคำเหล่านั้นในวิชาอื่น ต้องทบทวนให้นักเรียนได้นึกถึงคำที่เคยเรียนมาแล้ว
5. การทดสอบต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการสะกดคำมากน้อยเพียงใด
6. บันทึกผลงานนักเรียนแต่ละคนว่า ตั้งแต่เริ่มเรียนมีพัฒนาการไปมากน้อยเพียงใด จะได้ช่วยเหลือและส่งเสริมนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง
7. ดำเนินวิธีสอนอย่างถูกต้องให้แก่นักเรียน โดยช่วยเหลือนักเรียนเป็นขั้น ๆ ดังนี้
 - 7.1 ให้นักเรียนได้ยืมคำที่สะกดนั้นอย่างชัดเจน
 - 7.2 ให้นักเรียนเขียนสะกดคำอย่างระมัดระวัง
 - 7.3 ให้นักเรียนอ่านคำสั่งต่าง ๆ นั้นได้
 - 7.4 ทบทวนคำที่สะกดนั้นว่าถูกต้องเพียงใด
8. ถ้าครูเขียนคำใหม่บนกระดานดำแล้ว ให้นักเรียนลอกตาม ครูต้องเขียนให้ชัดเจนและอ่านง่าย
9. ครูต้องตรวจสอบงานที่นักเรียนจดจำคำใหม่ทุกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาด
10. เมื่อสอนสะกดคำไปแล้ว ถ้านักเรียนคนใดสะกดผิด ครูต้องแก้บนกระดานคำให้ชัดเจน หรือแก้ไขเป็นรายบุคคล

ประทีน มหาจันทร์ (2526 : 26) ได้เสนอแนะว่า การสอนเขียนสะกดคำมี 5 ขั้น ดังต่อไปนี้

1. ความหมายและการออกเสียง ครูต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของคำ มองดูคำ ๆ นั้น และสามารถพูดออกมาให้เป็นประโยคโดยใช้คำนั้น
2. การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูต้องให้เด็กเห็นรูปคำที่สะกด ให้เด็กแยกคำนั้นออกเป็นพยางค์ ๆ ออกเสียงแต่ละพยางค์แล้วสะกดเป็นคำอีกครั้งหนึ่ง การมองเห็นรูปคำ จะช่วยให้การสะกดคำได้มาก เมื่อเด็กได้เห็นคำในข้อความจะเป็นพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ ควรให้เด็กเห็นทั้งหมดเสียก่อนแล้วจึงแยกเป็นส่วนย่อย
3. การรำลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำ แล้วสะกดตัวโดยไม่ต้องมองคำ ๆ นั้น เสร็จแล้วตรวจสอบว่าการสะกดตัวของตนถูกต้องหรือไม่ หากสะกดผิดก็ให้กลับไปทำขั้น 1 - 3
4. การเขียนคำ ในขั้นนี้เด็กจะฝึกหัดเขียนคำให้ถูกต้อง ตรวจสอบการเขียนและการสะกดตัวให้ถูกต้องเรียบร้อย
5. การทบทวน ให้เด็กเขียนคำโดยไม่ต้องดูแบบ หากเขียนแบบถูกต้องถึง 3 ครั้ง ก็แสดงว่าเด็กรู้คำนั้นแล้ว ในขั้นนี้ถ้าจะให้เด็กจดจำได้มากยิ่งขึ้น ก็ควรให้เด็กลองนำไปใช้ เช่น ใช้ในการเขียนประโยค เขียนเรียงความ และเขียนจดหมาย เป็นต้น

การส่งเสริมให้เด็กสนใจในการหาคำใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ครูควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการสะกดคำ ดังนี้คือ

1. ให้เด็กช่วยกันหาคำที่มีเสียงเหมือนกัน เช่น บิน กิน ดิน ฯลฯ
2. ให้เด็กช่วยกันหาพยัญชนะมาเติมให้ครบ เช่น -าง (กาง) -า (เงา)
3. เติมคำให้ได้ใจความตรงตามต้องการ เช่น เด็กกิน - ครู - เด็ก ๆ ฯลฯ
4. หาคำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น หมู - สุกร หม่า - สุนัข ฯลฯ
5. หาคำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ร้อน - เย็น ดำ - ขาว ฯลฯ
6. หาคำที่มีความหมายเฉพาะสิ่ง เช่น สิ่งที่ใช้สวมรองเท้า (รองเท้า) สิ่งที่ใช้ดื่ม (น้ำ , ชา) ฯลฯ

7. หาคำที่เสียงเหมือนกันแต่ความหมายไม่เหมือนกัน เช่น ข้า คำ หม่า ฯลฯ

นอกจากนี้ควรมีการจัดกิจกรรมการเล่นเกี่ยวกับการสะกดคำ ดังนี้ คือ

1. ใครรู้จักคำจำพวกเดียวกันมากกว่ากัน เช่น ชื่อสัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า ชื่อต้นไม้ ชื่อดอกไม้ ชื่อสิ่งของเครื่องใช้ ใครรู้จักมากเป็นผู้ชนะ
2. ให้หาตัวอักษรที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะเดียวกัน เช่น แมว ม้า หมู หม่า ฯลฯ โดยจะให้เด็กเขียนมาก่อนก็ได้ หรือจะให้ช่วยกันเขียนบนกระดานก็ได้

3. ครูแจกรูปภาพต่าง ๆ แล้วให้เด็กเขียนคำอธิบายว่ารูปนั้น คืออะไร

4. ครูให้เด็กยื่นมือไปข้างหลังทุกคน แล้วครูส่งสิ่งของให้สัก 5 สิ่ง ให้เด็กจับต้องแต่ไม่ให้เห็นว่าเป็นอะไร เสร็จแล้วครูเก็บของ ให้เด็กทุกคนเขียนว่าสิ่งของที่ตนจับนั้น เรียกว่าอะไร ครูจะคว่ำรู้จักของนั้นเพียงใด และสะกดตัวได้แค่ไหน

5. ครูให้เด็กสังเกตสิ่งของที่วางไว้บนโต๊ะ ให้เวลาเด็กพอสมควร แล้วเก็บสิ่งของนั้นให้เด็กเขียนรายชื่อสิ่งของที่เด็กเห็น ครูคว่ำเด็กสะกดคำได้ผิดถูกอย่างไร

สนิท ตั้งทวี (2528 : 32 – 33) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ครูจัดหาเรื่องความซึ่งอาจจะเป็นข่าวหรือบทความมาแจกให้นักเรียนอ่านในเวลาที่กำหนดแล้วให้นักเรียนลอกข้อความที่เห็นว่า น่าจะมีประโยชน์และข้อคิดที่เห็นว่าดีมาส่งครู โดยที่ครูจะต้องเน้นในเรื่องความถูกต้องของการเขียน รวมทั้งความประณีตสวยงามของตัวหนังสือ

2. ครูมอบให้นักเรียนไปอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ หรือจากวารสารต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนคัดลอกข้อความที่น่าสนใจลงในบัตรรายการ โดยบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นให้ชัดเจน

3. แบ่งกลุ่มให้ไปหาคำจากหนังสือเรียน หรือหนังสืออื่น ๆ มาแจกกันแล้วบอกให้เขียน

4. รวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ โดยเขียนเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น อาจจะเรียงตัวตามอักษร หรือเรียงตามความหมาย

5. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำศัพท์ลงในบัตรคำแล้วใช้คำเหล่านั้นเขียนเป็นข้อความลงบนแถบประโยค

6. แข่งขันสะกดคำยากบนกระดานหน้าชั้น

7. ให้นักเรียนเขียนประกาศ โฆษณา บัตรเชิญ หรือบัตรอวยพร โดยครูเน้นถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงามและประณีต

8. ครูทำบัญชีคำยาก แล้วนำคำมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ โดยเน้นความถูกต้องชัดเจน ครูอาจให้นักเรียนผลัดกันตรวจแล้วให้คะแนนแต่ละคน ให้นักเรียนบันทึกผลการสะกดคำยากของตนไว้ เพื่อดูพัฒนาการของตน

9. ครูให้นักเรียนแต่งประโยคโดยการกำหนดคำที่มักเขียนผิดให้ เช่น กังสดาล ขโมย ครหา ชนวน ประติมากรรม นัยน์ตา เวทมนต์ ฯ ล ฯ

10. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่ ๆ ให้แข่งขันเขียนคำที่มักเขียนผิด

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 49 – 50) ได้เสนอแนะการสอนเขียนไว้ว่า การเขียนต้องควบคู่ไปกับการอ่านและกระบวนการสอนเขียนสะกดคำ ควรเป็นดังนี้

1. ให้นักเรียนออกเสียงคำที่เขียนให้ชัดเจน
2. ให้นักเรียนฝึกหัดออกเสียงคำนั้นอย่างชัดเจนและถูกต้อง
3. ให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น
4. ให้นักเรียนสะกดคำให้ได้

สราวุธ เฟื่องศรีโคตร (2539 : 25) ได้สรุปหลักการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำและหลักการสอนเขียนสะกดคำ ซึ่งพอจะสรุปวิธีการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำว่ามีลักษณะอย่างไร ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดอะไรบ้าง
2. ฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ชัดเจนเป็นคำ ๆ
3. ฝึกให้นักเรียนสะกดคำปากเปล่า โดยวิธีแจกลูกสะกดคำโดยออกเสียงดัง ๆ อย่างชัดเจน
4. สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ และยกตัวอย่างการใช้คำนั้น ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ
5. ฝึกให้ลงมือเขียนสะกดคำนั้น ๆ หลาย ๆ ครั้ง
6. ให้นักเรียนระลึกคำที่เขียน แล้วเขียนสะกดคำโดยไม่ต้องดูแบบ
7. ตรวจสอบว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องให้กลับไปดูคำนั้นใหม่
8. ใช้คำที่เขียนนั้น มาแต่งประโยค โดยอาจแต่งด้วยปากเปล่าก็ได้
9. ทบทวนการเขียนอีกครั้งหนึ่ง โดยทำแบบฝึกทักษะ

วิธีการสอนเขียนสะกดคำมีมากมายหลายวิธี ที่สามารถที่จะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน สนใจและประสบความสำเร็จในการเขียนสะกดคำ

2.5 วิธีการสอนเขียนสะกดคำแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 85 -- 86) ได้เสนอวิธีการสอนสะกดคำแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ 5 วิธี ดังนี้

1. ตั้งกฎ (Rule - Based Instruction)

ครูพยายามตั้งกฎเกณฑ์ให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพื่อให้สะดวกแก่การจดจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ควรคำนึงถึงหลักภาษาไทยเป็นสำคัญ และจะช่วยให้เด็กสะกดคำได้ง่ายขึ้น ในเรื่องการ ประวิสรรชนีย์ บางคำประวิสรรชนีย์ บางคำไม่ประวิสรรชนีย์ เช่น

มะนาว	มะขาม	มะยม	ประวิสรรชนีย์
มันส์	มฤตยู	มหันต์	ไม่ประวิสรรชนีย์

ครูอาจตั้งกฎว่า คำใดที่เปล่งเสียงเต็มพยางค์ เช่น มะนาว จะต้องประวิสรรชนีย์ แต่คำใดที่เปล่งเสียงกึ่งพยางค์ เช่น มันส์ ไม่ต้องประวิสรรชนีย์ เป็นต้น

2. ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน (Multi Sensory Approach)

เฟอ์นาล ได้แนะนำให้ใช้ประสาทสัมผัสรับรู้หลายด้าน ในการสอนเขียนแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ ใช้ทั้งการฟัง การใช้สายตา และการเขียนพร้อม ๆ กัน โดยปฏิบัติเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ครูเขียนคำใหม่ หรือคำยากลงบนกระดาน ครูอ่านคำนั้นในขณะที่นักเรียนดูครู
2. นักเรียนใช้นิ้วลากไปตามตัวอักษรทีละตัวที่ประกบขึ้นเป็นคำนั้น เอ่ยชื่อตัวพยัญชนะ และสระ แล้วจึงอ่านออกเสียงคำนั้น เมื่อลากนิ้วครบทุกตัว
3. ครูเขียนคำนั้นลงบนสมุด และอ่านคำนั้น
4. ครูลบคำนั้น แล้วให้นักเรียนเขียนคำนั้นอีกครั้งหากเด็กเขียนผิดกลับไปเริ่มขั้นที่ 2 ใหม่ หากเด็กเขียนถูกต้องให้ครูรวบรวมคำนั้นไว้เพื่อใช้ทดสอบในครั้งต่อไป
5. ในการสอนคำใหม่คำต่อไป ครูอาจไม่ให้นักเรียนใช้นิ้วลากตามตัวอักษรก็ได้ แต่ปฏิบัติตามขั้นที่ 1 - 4 หากเด็กมีปัญหาในการสะกดคำ จึงให้นักเรียนใช้การสัมผัส

3. การสะกดตามครู

วิธีนี้ เป็นวิธีที่มีขั้นตอนง่าย ๆ กล่าวคือ ครูสะกดคำนั้นลงบนกระดานหรือลงบนกระดาน ครูพูดไปด้วยว่าคำนั้นประกอบขึ้นด้วยพยัญชนะ และสระใดบ้าง แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามครูทุกประการ แต่พูดให้เสียงดังกว่าครู ครูให้แรงเสริมทันทีที่เด็กทำถูก หากเด็กสะกดผิด ครูบอกเด็กว่า ตัวสะกดที่ถูกต้องเป็นเช่นใด ฝึกซ้ำ ๆ เช่นนี้หลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งเด็กสะกดคำได้เอง

4. การกำหนดคำ (Word Lists)

ครูเขียนคำยากลงบนกระดาน ให้เด็กลอกคำเหล่านั้นลงในสมุด ครูให้เด็กสะกดคำเหล่านั้นปากเปล่า และเขียนสะกดคำด้วยตนเอง ครูทดสอบเด็กทุกวัน เมื่อเด็กสะกดคำใดได้ถูกต้องให้รางวัลและลบคำนั้นออก ให้เด็กฝึกสะกดคำที่เหลือต่อไป ครูทดสอบทุกวัน ครูอาจเพิ่มคำใหม่ให้เด็กอีก รายการคำสำหรับเด็กแต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน จำนวนคำที่ครูมอบหมายให้เด็กฝึก มีจำนวนอยู่ระหว่าง 3 - 8 คำต่อครั้ง หากจำนวนคำมีมากเกินไปมักไม่ได้ผล มีงานวิจัยจำนวนมากที่สนับสนุนการสอนสะกดคำด้วยวิธีนี้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 72) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีความสำคัญตามนัยทางสถิติที่ระดับ 0.1

ทศพร จันทนราช (2534 : 58 – 60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และการใช้แรงเสริมทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนบ้านหัวท้านบ อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 16 คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและนักเรียนที่ได้รับการใช้แรงเสริมทางสังคมเขียนสะกดถูกต้องแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

บุญปก อ่อนเผ่า (2536 : 61) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 67.07

3. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้ภาพ

3.1 ภาพกับสื่อการเรียนการสอน

รูปภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้ เพราะารูปภาพเป็นวัสดุที่มีลักษณะเด่นหลายประการ มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการศึกษา ซึ่งนักการศึกษาหลายคนได้กล่าวเกี่ยวกับรูปภาพไว้ดังนี้

รูปภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาที่นิยมกันอย่างแพร่หลายเป็นจุดรวมความสนใจเป็นอุปกรณ์ที่สื่อความหมายที่อธิบายได้ละเอียดทุกสถานการณ์ อาจจัดมาใช้เป็นรูปเดี่ยว

หรืออาจรวมกันเป็นเล่ม หรือเป็นชุดก็ได้ (สมคิด ชีรศิลป์ 2527 ,อ้างถึงใน อุษณีย์ สติรัตน 2527 : 71)

รูปภาพเป็นวัสดุอย่างหนึ่งช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ รูปภาพที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนได้แก่ ภาพวาด ภาพถ่าย ภาพเขียนต่างๆ เป็นสิ่งที่หามาได้ง่าย และมีราคาถูก มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนคือ รูปภาพจำลองเอาความเป็นจริงมาให้เราศึกษารายละเอียดได้ จะใช้เวลาในการศึกษาอยู่นานเท่าใดก็ได้ รูปภาพอาจได้รับการดัดแปลงบางอย่างเพื่อให้ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียน รูปภาพนำเอาสิ่งที่นักเรียนไม่เคยพบหรือสิ่งที่ยู่ห่างไกลเข้ามาสู่ห้องเรียนได้ การเรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์หรือภูมิศาสตร์ รูปภาพช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่านสมบูรณ์ขึ้น รูปภาพเป็นแหล่งสำหรับค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้การทํางานมีคุณค่ายิ่งขึ้นเมื่อมีภาพประกอบ ภาพเน้นจุดรวมความสนใจของนักเรียนทำให้นักเรียนสนใจและเข้าใจบทเรียนตรงกัน ช่วยแก้ไขความเข้าใจและรอยประทับใจที่ผิดมาแต่เดิมให้ถูกต้องทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและส่งเสริมการอภิปรายร่วมกัน ภาพสามารถเร้าอารมณ์หรือเปลี่ยนทัศนคติของนักเรียนได้ อีกทั้งยังช่วยสรุปบทเรียนเมื่อเรียนจบได้เป็นอย่างดี (โสภภาพรรณ นามวงศ์ และ เกื้อกูล กุปรัตน์ 2528)

ชม ภูมิภาค (2524) กล่าวว่าถ้าเราจะสังเกตตำราหรือแบบเรียนในประเทศที่มีความเจริญจะเห็นได้ว่ามีภาพแทรกเป็นจำนวนมาก ภาพนั้นก็เช่นเดียวกับภาษาหนังสือคือใช้การสื่อสาร นักเรียนต้องอ่านภาพออกเช่นเดียวกับการอ่านหนังสือ การอ่านภาพออก (Visual Literacy) นั้นเป็นความสามารถในการเห็นของมนุษย์ การฝึกฝนให้นักเรียนอ่านภาพนั้นเป็นจุดเริ่มต้นแล้วจะตามด้วยการพูด และการเขียนภายหลัง และมีภาษาจีนบทหนึ่งว่า “ภาพหนึ่งภาพมีค่าเท่ากับคำพูดหนึ่งพันคำ”

3.2 ประเภทของภาพ

รูปภาพเป็นทัศนวัตถุ 2 มิติ เสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ วัตถุ และเหตุการณ์ต่างๆอาจเป็นภาพถ่าย ภาพวาดลายเส้น ภาพวาดเรขาคณิต ภาพการ์ตูน แผนภูมิ แผนผังต่างๆ เป็นต้น รูปภาพอาจทำขึ้นได้โดย การวาด การพิมพ์ การถ่ายภาพ ความต้องการของผู้สร้าง (ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ 2528 , อ้างถึงใน วัลภา ปาเฮ 2533:13)

ประเภทของภาพถ้าจะกล่าว โดยทั่ว ๆ ไปพอสรุปได้ว่ามีอยู่ 2 ประเภทใหญ่ คือ ภาพที่เกิดจากการถ่ายโดยใช้กล้องถ่ายรูปผลิตออกมา จะเป็นภาพถ่ายโปสเตอร์ หรือภาพนิ่งฟิล์มสไลด์ หรือภาพถ่ายประกอบตัวหนังสือแมกกาซีนต่างๆ และภาพอีกประเภทหนึ่งคือภาพที่เกิดจากการวาดขึ้นมา จำเป็นภาพวาดลายเส้นแบบเค้าโครงรูปร่างของสิ่งต่างๆ หรือภาพวาดที่เน้น

ความเหมือนจริง มีการเพิ่มมิติต่างๆ เช่น สี เงา แสง หรือรายละเอียดปลีกย่อยเข้าไปเพื่อให้ภาพที่เหมือนจริงมากขึ้น

3.3 ประโยชน์ของภาพต่อการเรียนการสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวสรุปถึงคุณประโยชน์ของภาพต่อการเรียนการสอนไว้ตรงกันดังนี้ (ชม ภูมิภาค 2524 ,อ้างถึงในอมรรัตน์ วารินกูฏ 2551 : 32)

1. รูปภาพจำลองความจริงมาให้เราได้ศึกษารายละเอียดได้
2. รูปภาพนำเอาสิ่งที่น่าสนใจไม่เคยพบเห็นหรืออยู่ห่างไกลมาสู่ห้องเรียนได้
3. รูปภาพช่วยเร้าความสนใจของนักเรียน และเป็นจุดรวมความสนใจของนักเรียน
4. ภาพส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและส่งเสริมการอภิปรายร่วมกัน
5. ภาพเปลี่ยนทัศนคติและเร้าอารมณ์ของผู้ดูได้
6. ภาพช่วยสรุปบทเรียนเนื้อหาเรื่องราวที่เรียนได้
7. ภาพช่วยแก้ไขความผิด หรือความประทับใจผิดๆ ที่เป็นมาแต่เดิมให้ถูกต้องได้ตรงกัน
8. ภาพเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเองตลอดไป

3.4 หลักเกณฑ์การเลือกภาพและใช้ภาพประกอบการเรียนการสอน

การที่ครูจะตัดสินใจเลือกหรือใช้ภาพประกอบการเรียนการสอนนั้น ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายๆอย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์หรือเกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียนได้มากที่สุด สิ่งต่างๆ ที่ควรนำพิจารณาในการเลือกภาพมีดังนี้

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2528) ได้สรุปหลักเกณฑ์การเลือกภาพที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการเรียนการสอนดังนี้

1. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
2. สอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียน
3. ภาพหนึ่งควรให้แนวคิดแนวเดียว
4. ภาพต้องมีความคมชัด ขนาดพอเหมาะ ถ้าใช้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มเล็กไม่เกิน 8 คน ควรมีขนาด 8 x 10 นิ้ว
5. การจัดองค์ประกอบของภาพดี และมีความถูกต้องตรงความเป็นจริง

โสภารณ นามวงศ์ และ เกื้อกูล คุปรัตน์ (2528 , อ้างถึงใน วัลภา ปาเส 2533

: 16) กล่าวถึงหลักการใช้ภาพประกอบการสอนไว้ดังนี้

1. ใช้ภาพให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน
2. เลือกดูว่าจะใช้ภาพแสดงออกวิธีไหนจึงเหมาะสม
3. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมโดยการถามคำถามเกี่ยวกับภาพนั้น
4. ควรใช้รูปภาพร่วมกับอุปกรณ์การสอนอย่างอื่น
5. ควรสอนวิธีการอ่านภาพแก่นักเรียนด้วย กล่าวคือให้มองหาความสำคัญของเรื่องในภาพก่อน แล้วมองหาความแตกต่างหรือเหมือนกันของวัตถุ ความเกี่ยวข้องเกี่ยวเนื่องของขบวนการและมองหาแง่เกี่ยวพันของสิ่งเร้าที่ปรากฏในภาพ

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า หลักการของการเลือกและการใช้ภาพประกอบการเรียนการสอนจะต้องคำนึงว่า ความหมายของภาพจะต้องตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน แสดงเนื้อหา รายละเอียดได้ดี จัดองค์ประกอบดี มีความคมชัด มีความเป็นจริงทั้งด้านสี ขนาด และรูปร่าง มองเห็นได้ชัดเจน น่าสนใจ และที่สำคัญคือให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาพนั้นๆ ด้วย

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพ

ศรีสุดา ทองสุข (2526 , อ้างถึงในวัลภา ปาเส 2533 : 17) วิจัยพบว่า นักเรียนที่มีอายุน้อยชอบภาพที่มีลักษณะง่ายและรายละเอียดน้อย และเมื่ออายุมากขึ้นจะชอบภาพที่รายละเอียดเพิ่มมากขึ้น

รุจิรา คุ่มเจริญ (2527 , อ้างถึงในวัลภา ปาเส 2533 : 17) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประเภทของภาพที่มีผลต่อความคงทนในการเรียนรู้ของเด็กเรียนช้า โดยใช้ภาพวาดลายเส้น วาดภาพเหมือนจริง และภาพถ่าย ผลการวิจัยพบว่าภาพลายเส้นให้ประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ต่อนักเรียนดีกว่าภาพวาดเหมือนจริงซึ่งมีรายละเอียดมาก

วิไลพร สายจันทร์บุร (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสอนโดยใช้สื่อภาพลายเส้นเพิ่มความสามารถในการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า ช่วงก่อนการทดลองการสอนโดยใช้สื่อภาพลายเส้นความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อยู่ในระดับต่ำ และช่วงหลังการทดลองการสอนโดยใช้สื่อภาพลายเส้นความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพิ่มขึ้น

โซนเดอร์ (Saunders ,1991 : อ้างถึงใน อุษณี สติรัตน์ 2547 : 71) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเสนอภาพที่มีความหมายเหมือนกับคำศัพท์ก่อนการนำเสนอคำศัพท์ จะทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้มากกว่าการเสนอคำศัพท์แล้วเสนอภาพ

เจสกี (Jesky ,1991 : อ้างถึงในอุษณี สติรัตน์ 2547 : 70) ทดลองแล้วพบว่าภาพสีจะทำให้ผู้เรียนระลึกภาพได้ดีกว่าภาพขาว – ดำ และภาพขาว – ดำ ทำให้ระลึกภาพได้ดีกว่าภาพลายเส้น และในเด็กเรียนช้าจะมีความคงทนในการเรียนรู้มีมากขึ้นเมื่อได้รับการเสนอภาพเหมือนจริง

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า ภาพเป็นสื่อการเรียนการสอน ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้โดยง่ายและสามารถถ่ายทอดสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการใช้ภาพในการเรียนการสอนน่าจะมีผลต่อการพัฒนาการเขียนคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

4. แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก

4.1 ความสำคัญของแบบฝึก

กรมวิชาการ (2545 : 8) ระบุวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะเดียวกับคณิตศาสตร์ จึงมีชื่อเรียกรวมกันว่า “ กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ” ฉะนั้นการสอนภาษาจึงต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญ เพื่อช่วยให้พัฒนาการทางภาษาของนักเรียนได้เพิ่มพูนขึ้นเท่าที่วัยและความสามารถของตนจะทำได้ อาจกล่าวได้ว่าหัวใจของการสอนทักษะอยู่ที่การฝึกแบบฝึกความหลากหลายรูปแบบกิจกรรมการเรียนเน้นการออกแบบที่เร้าความสนใจนักเรียน เป็นสื่อการเรียนรายแผ่น และรวมเป็นชุดแต่ละกิจกรรมเน้นการฝึกเนื้อหาในเรื่องเดียวกัน แบบฝึกจะช่วยฝึกทักษะทางภาษาและช่วยแก้ไขข้อบกพร่องเฉพาะเรื่องของนักเรียนได้ดี

ศิริพรรณ เขียวขุ่ม (2538 : 20) กล่าวว่าแบบฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาอย่างยิ่ง ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาโดยเฉพาะการอ่าน และการเขียน ซึ่งครูเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียนและรับรู้ปัญหาในการเรียนของนักเรียน ดังนั้นครูสามารถผลิตแบบฝึกขึ้นมาใช้ได้เอง

ประภาพรรณ ทองเลิศ (2538 : 29 – 35) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนที่ใช้ฝึกทักษะ หรือสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ นักเรียน หรือจะทำให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วแต่ต้องได้รับการฝึกหลาย ๆ ครั้ง หลายรูปแบบ เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกแล้วอย่างน้อยก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดีขึ้นอย่างแน่นอน

มานะ สกุลภักดี (2521 : 241 – 242) กล่าวว่า แบบฝึกที่ใช้ในการฝึกทักษะมีหลายรูปแบบ กล่าวถึง แบบฝึกตามรูปแบบของโครงสร้างส่งเสริมสมรรถภาพการสอน (reduced instructional time RIT) มี 2 รูปแบบ คือ

1. แบบที่ 1 แบบฝึกทักษะเป็นวิธีการที่นำไปใช้สอนในวิชาทักษะ เช่นภาษาไทย คณิตศาสตร์ เป็นต้น

ตัวอย่าง → แบบฝึก → เฉลย

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงโครงสร้างแบบฝึกแบบที่ 1

แบบที่ 2 เป็นแบบฝึกที่ใช้ฝึกเพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดเป็นวิธีการสอนที่จะนำไปใช้ในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา เป็นต้น

เนื้อหา → ตัวอย่าง → แบบฝึกหัด → เฉลย → สรุปความคิด

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงโครงสร้างแบบฝึกแบบที่ 2

4.2 ลำดับขั้นในการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีลำดับขั้นในการสร้าง ดังนี้

1. การศึกษาหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย เพื่อจะได้ทราบถึงขอบข่ายเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด
2. กำหนดเนื้อหาที่ต้องการให้นักเรียนเรียน เพื่อให้เกิดทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด เมื่อจบบทเรียนแล้ว
3. เขียนแผนการสอน แล้วสร้างแบบฝึกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแผนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึก
4. สร้างแบบฝึกหัดการอ่านบททวน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทดสอบความรู้ในการอ่านหลังจากที่ได้ทำแบบฝึกแต่ละชุดเรียบร้อยแล้ว

4.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536 : 26) กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. ต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการฝึกทักษะในด้านใด
2. ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน
3. มีรูปแบบที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนหลายรูปแบบ
4. สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของนักเรียนให้เป็นไปตามลำดับ

ความยากง่าย

5. ใช้เวลาในการฝึกเหมาะสมไม่นานจนเกินไป

6. คำนึงถึงความสามารถ และความแตกต่างของนักเรียนเป็นสำคัญ โดยดูความพร้อมทางสติปัญญา

นอกจากนี้ สมชัย ไชยกุล (2526 : 14 – 15) กล่าวว่า ลักษณะที่ดีของแบบฝึกควรมีลักษณะดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่จะสอน มิใช่ทดสอบว่านักเรียนเรียนรู้อะไร
2. แบบฝึกหนึ่ง ๆ ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่จะสอนอย่างเดียว
3. สิ่งที่สำคัญที่จะฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว เช่น จากการพูดคุย
4. ข้อความที่นำมาฝึกในแต่ละแบบฝึกควรสั้น เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความยุ่งยาก

ใจ

5. แต่ละแบบฝึกควรออกเสียงให้มากที่สุด จะเป็นการสร้างนิสัยการออกเสียงใน

ภาษา

6. แบบฝึกควรเป็นแบบที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่พึงปรารถนาเท่านั้น

7. ในแบบฝึกที่เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษา ไม่ควรใช้คำศัพท์มากนัก

8. แบบฝึกควรเป็นแบบออกเสียง จนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ถูกต้อง

9. สิ่งที่ไม่ควรมองข้ามไปก็คือ การฝึกออกเสียงโดยใช้คำสัมผัส และร้อยกรอง แต่จะต้องเลือกคำศัพท์เนื้อหา และโครงสร้างให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

4.4 หลักการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องเป็นแบบฝึกที่มีความหมายต่อนักเรียน กล่าวคือ เมื่อนักเรียนได้ฝึกจากแบบฝึกแล้วผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจบรรลุตามจุดมุ่งหมายของแบบฝึก ดังนั้นการสร้างแบบฝึกจึงจำเป็นต้องมีแนวทาง

ศรีประภา ปาลสุทธิ (2523 : 22) ได้เสนอแนวทางในการจัดทำแบบฝึก ดังนี้

1. สร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน คือไม่ง่ายหรือยากเกินไป
2. เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก
3. แบบฝึกควรใช้ภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน
4. แบบฝึกที่สร้างขึ้นควรเป็นแบบฝึกที่สั้น ๆ ง่าย ๆ
5. เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเบื่อหน่าย แบบฝึกต้องมีลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น

ประสมคำจากภาพ เล่นกับบัตรภาพ ฝึกร้องเพลง และใช้เกมต่าง ๆ เป็นต้น

วิไลวรรณ อินทร์เชื้อ (2536 : 51) ได้สรุปหลักในการจัดทำแบบฝึกควรมีลักษณะที่มีจุดมุ่งหมายในการฝึกเริ่มจากง่ายไปหายาก แบบฝึกควรมีหลายแบบ แบบฝึกที่ดีควรมีตัวอย่างประกอบให้ชัดเจน มีภาพประกอบ ควรให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

จากหลักการต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า หลักสำคัญในการจัดทำแบบฝึกต้องสร้างให้เหมาะสมกับวัย พัฒนาการของนักเรียน ต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน แบบฝึกแต่ละชุดเรียงลำดับความยากง่ายและต้องกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ด้วยตนเอง

4.5 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

พรณี ชูทัย (2522 : 162 – 193) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบฝึกไว้ดังนี้

1. ความใกล้ชิด การใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองที่เกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจแก่นักเรียน ดังนั้นควรให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ต่อเนื่องกันไปหลังจากการอ่าน
2. การฝึกหัดโดยให้นักเรียนทำกิจกรรมซ้ำ ๆ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ ใช้กับการอ่านได้ดี เพราะภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องมีการฝึกสม่ำเสมอ เพื่อให้การอ่านเพิ่มพูนขึ้น
3. การจูงใจ โดยการนำเข้าสู่บทเรียนมีการตั้งคำถาม หรือเริ่มฝึกจากแบบฝึกที่ง่ายและสั้นไปสู่เรื่องที่ยาก และยาวขึ้น ควรใช้แบบฝึกที่มีเรื่องหลายรสเพื่อสร้างความสนใจให้เกิดอยากเรียนมากขึ้น

4.6 ประโยชน์ของแบบฝึก

เพทตี้ (Patty : 1970 , อ้างถึงใน ยุพา ยิ้มพงษ์ 2522 : 18 -1 9) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. ผู้เรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางทบทวนด้วยตนเอง
7. ทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2527 : 189) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้นทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนและยังเป็นการฝึกให้มีความเชื่อมั่นในตนเองอีกด้วย

4.7งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

วชิระ จันทาโทอ่อน (2538) ได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทย เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำ และความคงทนในการจำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าในด้านความเข้าใจในการอ่านกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กัลยา ชมสะอาด (2534 : 84 - 88) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสุขไพบรวัน อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสามารถทำแบบฝึกหัดทบทวนท้ายแบบฝึกแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกและการฝึกทักษะต่าง ๆ สรุปได้ว่าการพัฒนาแบบฝึกทักษะให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ช่วยให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และส่งเสริมพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านแจกลูกคำตามมาตราตัวสะกดไทย เพื่อใช้พัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ และเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนารูปแบบการสอนอ่านต่อไป

5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้โดยการเชื่อมโยง

จรีลักษณ์ จีรวินูลย์ (2546 : 14 – 16) ได้อธิบายเทคนิคของการเชื่อมโยง เพื่อช่วยเหลือเด็ก ที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ว่า ควรที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้เด็กจดจำสิ่งที่เรียนรู้ ไปได้ดี โดยจัดกิจกรรมที่มีกระบวนการดังนี้

1. การทบทวน หรือการกระตุ้นให้นึกได้โดยกล่าวถึงสิ่งที่เรียนไปแล้วหรือทำกิจกรรม เหล่านั้นไปแล้ว ให้พูดซ้ำถึงสิ่งที่อธิบายไปแล้ว และสอนให้ทบทวนโดยนึกถึงหลักสำคัญๆ หรือ นึกถึงประสบการณ์จริง รวมทั้งคอยกระตุ้นเตือนให้ทราบว่า มีขั้นตอนใดบ้างที่จะต้องดำเนินการ หรือทำต่อ

2. การสอนเทคนิคในการจัดระบบข้อมูล โดยจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่ในสิ่งที่เด็กได้เรียนรู้ แล้ว

3. การสอนให้เด็กจำหลักสำคัญ ๆ ของเรื่องราวหรือข้อมูลต่าง ๆ ให้นึกถึงข้อมูลหรือ ความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้มาแล้วจดจำให้ได้

4. การเลือกทำกิจกรรมหรือเลือกใช้สื่อ ควรเลือกใช้สื่อที่มีความหมาย ที่ช่วยให้เด็ก สามารถจดจำเรื่องราวหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ได้ดีกว่าการใช้วัสดุของจริงที่เด็กไม่รู้จักหรือไม่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน

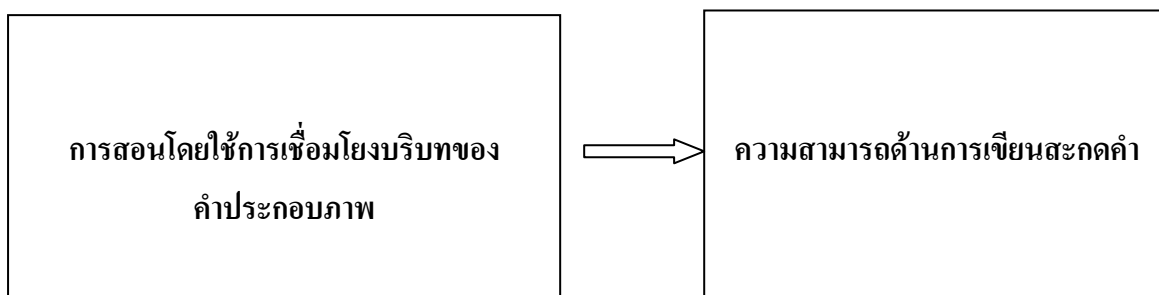
6. การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของความรู้เดิมกับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่ที่เด็กจะ ได้รับเข้าด้วยกัน จะช่วยให้เด็กเห็นความสัมพันธ์ระหว่างข้อความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ทำให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น

กระบวนการในการเชื่อมโยงนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ ในการเขียนสะกดคำเพราะ การเชื่อมโยงคำที่เป็นลายลักษณ์อักษรกับเสียงที่เปล่งออกมา เมื่อเด็กเห็นคำศัพท์ เด็กจะต้องเอาภาพคำที่เห็นไปเชื่อมโยงกับคำศัพท์นั้น หลังจากนั้นเด็กจึงจะเขียนคำศัพท์ลงไป หรือแม้เด็ก

การเชื่อมโยงจึงเป็นการเรียนรู้โดยใช้สิ่งที่เป็ความรู้เดิม เชื่อมโยงไปสู่สิ่งที่ต้องการให้เด็ก เกิดการเรียนรู้ โดยต้องมีความชัดเจนในสิ่งที่สอน มีการกระตุ้นช่วยเหลือ ให้ลงมือปฏิบัติบ่อยๆ และทบทวนทำซ้ำ จึงจะทำให้การเรียนรู้จากการเชื่อมโยงเกิดผลสูงสุด

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดผู้วิจัยได้ใช้การสอนโดยการเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
5. วิธีดำเนินการวิจัย
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ถนนดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษกรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 คน ที่ได้รับการตรวจประเมินด้วยแบบคัดกรองต่างๆแล้วว่าเป็นผู้ที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ซึ่งมีวิธีการคัดเลือกดังนี้

1. คัดแยกนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้ ของ ดร. ผดุง อารยะวิญญู ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประกอบด้วยคำถาม 50 ข้อ ประเมินคุณลักษณะปัญหาของนักเรียน 5 ด้าน คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลา ทิศทาง การเคลื่อนไหว และพฤติกรรม ใช้มาตราส่วนประเมินค่า 1 – 5 พบว่านักเรียนมีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนอยู่ในระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 5 ซึ่งมีปัญหารุนแรง

2. ใช้แบบสำรวจในการเรียนรู้เฉพาะด้าน ของ ผดุง อารยะวิญญู ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยสำรวจปัญหาในการเรียน 3 ด้าน คือ ด้านการอ่าน มีข้อย่อย 20 ข้อ การเขียนและสะกดคำ มีข้อย่อย 30 ข้อ ด้านคณิตศาสตร์ มีข้อย่อย 30 ข้อ รวมทั้งหมด 80 ข้อ ใช้มาตราส่วนประเมินค่า 1 – 5 ในขั้นนี้จะพบเด็กที่มีความบกพร่องด้านการเขียน นำมาบันทึกผลและทำการเก็บข้อมูล

3. ผู้วิจัยสัมภาษณ์ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ของนักเรียนแล้วเก็บข้อมูล พบว่านักเรียนสามารถคัดลอกคำตามตัวอย่างได้ แต่ไม่สามารถเขียนสะกดคำได้ด้วยตนเอง

4. สัมภาษณ์ผู้ปกครอง โดยเชิญผู้ปกครองของนักเรียนเป็นตัวอย่างในการวิจัยมาสัมภาษณ์ ให้ผู้ปกครองกรอกประวัติเพื่อใช้เป็นข้อมูลของเด็กให้มากที่สุด ประเด็นการสัมภาษณ์ คือ ความสามารถในการเขียนของนักเรียนตามการรับรู้ของผู้ปกครอง

5. ใช้แบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales : ADHD/LD/Autism (PDDs) ที่สร้างขึ้นด้วยความร่วมมือกัน ๒ หน่วยงานคือ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา (Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development – KUS) และ สาขาวิชาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล (Faculty of Medicine Siriraj Hospital - Si) ส่วนประกอบของแบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales : ADHD/LD/Autism (PDDs) แบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales : ADHD/LD/Autism (PDDs) มีข้อความที่บ่งบอกพฤติกรรมรวม 130 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน จากการประเมินดังกล่าวพบว่าตัวอย่างที่ใช้ศึกษามีปัญหาด้านการเขียนอยู่ในกลุ่ม 3 ซึ่งหมายถึงกลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา

เมื่อได้ข้อมูลทั้ง 5 ขึ้นแล้ว จึงนำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลเพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องของความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยได้พิจารณาถึงความจำเป็นและความรุนแรงในลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งหากไม่ให้ความช่วยเหลือแล้วนักเรียนจะเกิดปัญหาในการเขียนสะกดคำภาษาไทยอันจะส่งผลต่อการสื่อความหมายและอาจจะส่งผลต่อ พัฒนาการทางการเรียนจนไม่สามารถเรียนทันเพื่อนได้ จึงตัดสินใจว่า เป็นนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ทางด้านการเขียนสะกดคำ เพื่อคัดเลือกมาเป็นตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนสะกดคำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แบบฝึกการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ (ภาคผนวก ก)
2. แผนการสอนเฉพาะบุคคล (ภาคผนวก ข)

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในแม่กบไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถ ด้านการเขียนสะกดคำ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรประถมศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ บัญชีคำพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 ของสำนักงานกศน. และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อศึกษาคำศัพท์

2. ศึกษาเอกสาร ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน เทคนิควิธีการที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำ วิธีการเขียนแผนการสอนให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่ทำการทดลอง ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

3. ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนสะกดคำ และการประเมินผลด้านการเขียนสะกดคำ เพื่อศึกษาจุดประสงค์และการประเมินผล

4. ศึกษาหนังสือ ที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมสำหรับพัฒนานักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อศึกษาตัวอย่าง

5. กำหนดเนื้อหาในการฝึก โดยการนำคำศัพท์พื้นฐาน ซึ่งคัดเลือกเฉพาะคำที่นักเรียนเขียนไม่ได้ ในมาตราแม่กบที่มีตัวสะกดแม่ตรงตามมาตรา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 ซึ่งเป็นคำพื้นฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมาใช้สอนนักเรียน จำนวน 18 คำ คือ ชุป ฐูป ฐูป สฎูป เทป ศพ นพ ภาพ ลพ ชีพ โลก ลาก ปรารภ ยีราฟ ไมโครเวฟ เซฟ เซฟ กราฟ

6. การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการสอนโดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ เพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมตรงกับสภาพปัญหา ระดับการเรียนรู้ และ ธรรมชาติการเรียนรู้ของนักเรียน และเป็นคำศัพท์พื้นฐานตามบัญชีคำศัพท์สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 20 คำ มากำหนดเพื่อการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพ พร้อมให้ดูประโยคบริบทของคำ และแจกคำที่สะกดในแม่บทให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกดอยู่ในแม่บท

ขั้นที่ 2 อธิบายการเขียนการแจกการอ่านและให้นักเรียนเขียนแจกการอ่านเอง

ขั้นที่ 3 เขียนแจกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

ขั้นที่ 4 แจกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำ ในบริบทของคำให้ถูกต้อง

7. กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนของการเขียนสะกดคำ ดังนี้

คะแนนก่อนเรียนหลังเรียน

เขียนถูกต้อง ให้ 1 คะแนน

เขียนไม่ถูกต้อง ให้ 0 คะแนน

8. กำหนดรูปแบบ วิธีการดำเนินกิจกรรมและเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน

9. สร้างแผนการสอนเฉพาะบุคคล ซึ่งใช้ การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพในมาตราแม่บทที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด นำไปใช้กับนักเรียนที่ใช้ศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แผนการวิจัยแบบ Single Subject Design โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยแบ่งเป็นระยะการทดลองดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

ตัวอย่างศึกษา	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
S	T ₁	X	T ₂

S = นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

T₁ = การทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนเรียนโดยใช้

การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดแม่ กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

X = การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดแม่ กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

T_2 = การทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนโดยใช้การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดแม่ กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ทดสอบความสามารถการเขียนสะกดคำด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ จำนวน 18 ข้อ (ทดสอบก่อนเรียน) บันทึกผลคะแนนการทดสอบ ก่อนการทดลองเก็บไว้เพื่อนำมาใช้ในการนำเสนอ

2. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดแม่ กบ ที่มี ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้เวลาทำการทดลอง 7 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที และมีการทดสอบก่อนสอนและหลังการสอนในแต่ละแผนการสอน โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 2 ระยะเวลาการทดลอง

สัปดาห์	วัน	เวลา	แผนการทดลอง
1	จันทร์	15.30 - 16.30	แบบทดสอบก่อนเรียน
	อังคาร	15.30 - 16.30	การเขียนคำในแม่กบที่มี ป เป็นตัวสะกด ชูป ฐป ฐป ฐป
	พุธ	15.30 - 16.30	การเขียนคำในแม่กบที่มี ป เป็นตัวสะกด สฐป เทป ทบทวนคำที่มี ป สะกด
	พฤหัสบดี	15.30 - 16.30	การเขียนคำในแม่กบที่มี พ เป็นตัวสะกด สพ นพ ภาพ
	ศุกร์	15.30 - 16.30	การเขียนคำในแม่กบที่มี พ เป็นตัวสะกด ลพ ชีพ ทบทวนคำที่มี พ สะกด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สัปดาห์	วัน	เวลา	แผนการทดลอง
2	จันทร์	15.30 - 16.30	การเขียนคำในแม่กบที่มี ก เป็นตัวสะกด โลก ลาก ปราบ
	อังคาร	15.30 - 16.30	การเขียนคำในแม่กบที่มี ฟ เป็นตัวสะกด ยีราฟ ไมโครเวฟ เซฟ
	พุธ	15.30 - 16.30	การเขียนคำในแม่กบที่มี ฟ เป็นตัวสะกด เซฟ กราฟ ทบทวนคำที่มี ฟ สะกด
	พฤหัสบดี	15.30 - 16.30	ทดสอบหลังเรียน

3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ทดสอบเมื่อการสอนสิ้นสุด

4. นำคะแนนทดสอบก่อนการสอน หลังการสอน และระหว่างเรียน มาหาเปรียบเทียบ

5. นำคะแนนทดสอบก่อนการสอน หลังการสอน ที่ได้มาเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำจากการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพในมาตราแม่กบที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ระหว่างเรียนในแต่ละครั้ง

1.2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำจากการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพในมาตราแม่กบที่มีตัวพยัญชนะ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด ก่อนการเรียน และหลังการเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

หาค่าร้อยละจากคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อน และหลังการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพในมาตราแม่กบที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำที่สะกดในแม่กบ ที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีผลวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามจุดมุ่งหมายดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

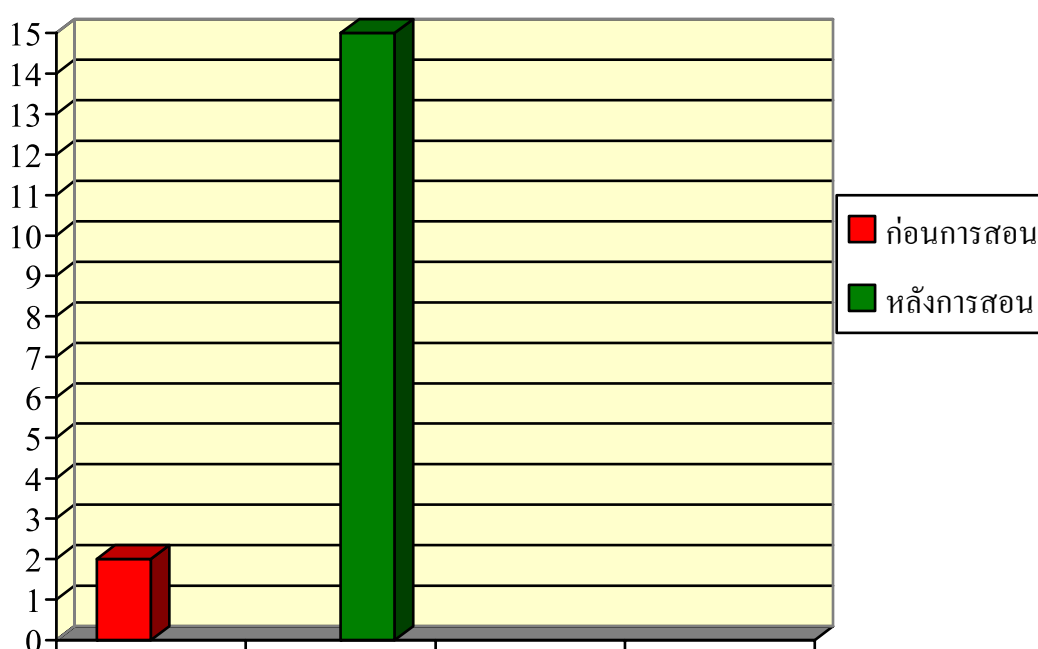
เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังได้รับการสอน โดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังการสอน โดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ

คะแนนก่อนการสอน โดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถในการ เขียนสะกดคำ			คะแนนหลังการสอน โดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถในการ เขียนสะกดคำที่			ผลต่างของคะแนน	
คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	คะแนน ที่เพิ่ม	ร้อยละ
18	2	11.11	18	15	83.33	13	72.22

จากตารางที่ 3 พบว่าคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกด แม่ กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ก่อนการสอนนักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำเท่ากับ 2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และหลังการสอนนักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำ เท่ากับ 15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน

คิดเป็นร้อยละ 83.33 ผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำ หลังการสอนสูงกว่า ก่อนสอน 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.22 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะ ป พ ฟ ภ สะกด โดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะ ป พ ฟ ภ สะกด เพิ่มขึ้น รายละเอียดของการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนปรากฏดังแผนภูมิที่ 1

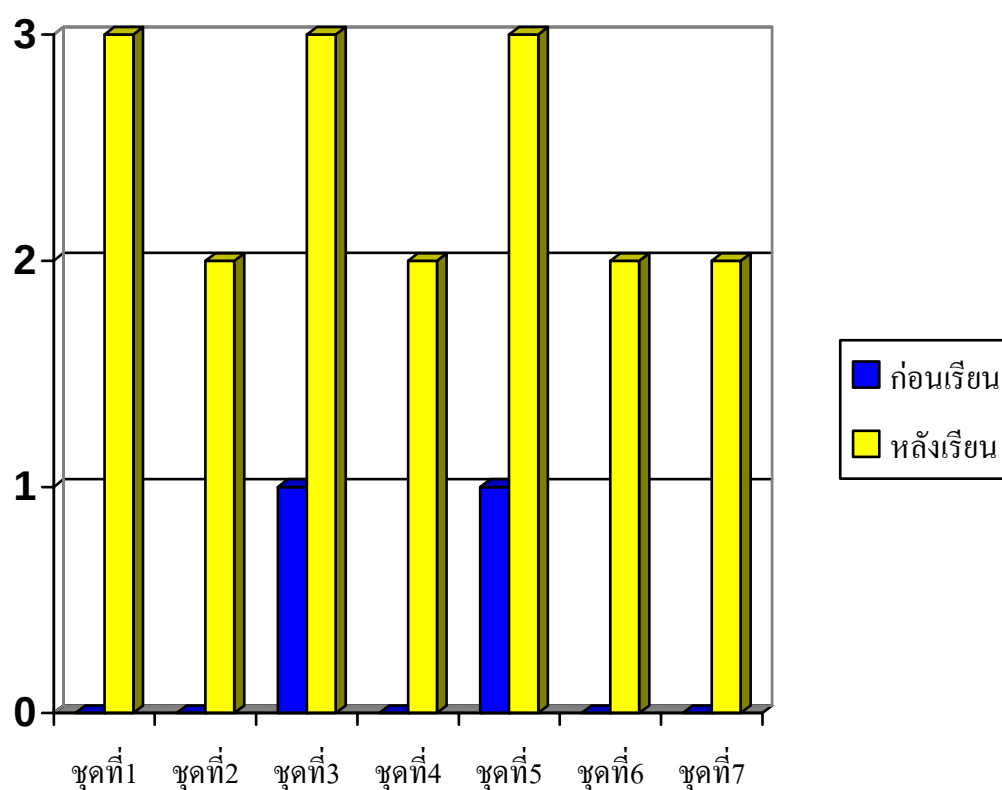

แผนภูมิที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลัง
การเรียนรู้โดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพในแต่ละแผนการสอน
เฉพาะบุคคล

แบบฝึกหัด	คะแนนและค่าร้อยละการทดสอบความสามารถในการเขียน สะกดคำ ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของ คำประกอบภาพในแต่ละแผนการสอนเฉพาะบุคคล ของตัวอย่างที่ใช้ศึกษา						
	คะแนน เต็ม	ก่อน เรียน	ร้อยละ	หลัง เรียน	ร้อยละ	เพิ่ม ขึ้น	ร้อยละ
ชุดที่ 1 คำที่สะกดด้วยตัว พยัญชนะ ป บาป , ยุโรป ทวีป	3	0	0	3	100	3	100
ชุดที่ 2 คำที่สะกดด้วยตัว พยัญชนะ ป บุปผา , แอปเปิ้ล	2	0	0	2	100	2	100
ชุดที่ 3 คำที่สะกดด้วย ตัวพยัญชนะ พ อาชีพ , ทัฟฟี่ , โพลส	3	1	33.33	3	100	2	66.66
ชุดที่ 4 คำที่สะกดด้วย ตัวพยัญชนะ พ เคาเพ , พิกพ	2	0	0	2	100	2	100
ชุดที่ 5 คำที่สะกดด้วย ตัวพยัญชนะ ฟ ลิฟต์ , ยีราฟ , กราฟ	3	1	33.33	3	100	2	66.66
ชุดที่ 6 คำที่สะกดด้วย ตัวพยัญชนะ ฟ เซฟ , เซฟ	2	0	0	2	100	2	100
ชุดที่ 7 คำที่สะกดด้วย ตัวพยัญชนะ ภ โลก , ลาก , ปรารภ	3	0	0	2	66.66	2	66.66
รวม	18	2	11.11	17	94.44	15	83.33

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนการเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกด แม่ กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ในแต่ละแผนการสอน เฉพาะบุคคลนักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำเท่ากับ 2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และหลังการเรียนนักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำ เท่ากับ 17 คะแนน จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 94.44 ผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 รายละเอียดของการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนปรากฏดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียนการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองแบบรายกรณี (Single Subject Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้บริบทของคำประกอบภาพที่มีตัวสะกดในแม่กบที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน โดยเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบฝึกการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ แผนการสอนเฉพาะบุคคล แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในแม่กบไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกด โดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ วิธีดำเนินการทดลอง การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ดำเนินการสอนตามแผนการสอนการเขียนสะกดคำ โดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ ตามมาตราสะกดแม่กบที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยขั้นก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำไปทดสอบนักเรียนที่เป็นตัวอย่างเพื่อดูความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนที่จะทำการสอนโดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราสะกด แม่กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 18 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 30 นาที บันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน (Pre-test) ขั้นดำเนินการทดลอง ทำการทดลองการสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ ในตามตราสะกด แม่กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลอง จำนวนทั้งสิ้น 7 ครั้งๆ ละ 60 นาที ตามแผนการสอน 7 แผนและมีการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนของแต่ละแผน ขั้นหลังการทดลอง เป็นการทดสอบการเขียนสะกดคำ หลังการสอน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบความสามารถการเขียนสะกดคำชุดเดิมที่ใช้สอบก่อนเรียนแต่ข้อสอบจะสลับข้อกัน นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการเขียนสะกดคำ โดยการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนสอนและหลังสอน โดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในตามตราสะกด แม่ กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดแม่ กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้การสอนโดยการเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ สรุปได้ว่า

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำในมาตราตัวแม่ กบ ที่มีสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการสอนแตกต่างกัน โดยก่อนการสอนตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเขียนสะกดคำในมาตราตัวแม่ กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ได้ 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.11 จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน หลังการสอนตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเขียนสะกดคำในมาตราตัวแม่ กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ได้ 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน ซึ่งมีผลต่าง 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.22 และก่อนการเรียนรู้โดยใช้การสอนโดยการเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในแต่ละแผนการสอนเฉพาะบุคคล เขียนสะกดคำได้ 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.11 จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน หลังการเรียนรู้โดยใช้การสอนโดยการเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในแต่ละแผนการสอนเฉพาะบุคคล เขียนสะกดคำได้ 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 94.44 จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน ซึ่งมีผลต่าง 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการเขียนสะกดคำโดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ตัวอย่างที่ใช้วิจัยสามารถอ่านได้ และเขียนสะกดคำที่เขียนด้วยตัวสะกดตรงตามมาตราได้ หลังการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราสะกด แม่ กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตรา นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนสอน โดยก่อนสอนนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำเท่ากับ 2 คะแนนจากคะแนนเต็ม 18 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 19.91 แต่หลังการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ เท่ากับ 15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน ซึ่งเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 83.33 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากโดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราสะกด แม่ กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตราที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นการสอนที่เริ่มจากง่ายไปยากขึ้นตามลำดับ ใช้ประสบการณ์ที่นักเรียนมีอยู่แล้วคือการอ่านที่นักเรียนพออ่านได้ การเขียนที่นักเรียนสามารถเขียนคำที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกดได้ เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และใช้รูปภาพและใช้บริบทของคำเป็นประโยชน์ที่ช่วยนักเรียนให้เกิดความเข้าใจคำที่สะกดในแม่ กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ง่ายขึ้น (ชม ภูมิภาค 2524 ,อ้างถึง

ใน อมรรัตน์ วารินกุล 2551 : 32) ทำให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดี เพราะการจำคำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญ ในการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนเป็นการเริ่มต้นของการฝึกทักษะด้านการเขียน การจำคำศัพท์ได้นำไปสู่ การเขียนได้ต่อไปกระบวนการจดจำคำศัพท์โดยฝึกหัดจากการใช้สายตา และการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมือ นอกจากจะช่วยให้ นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีแล้วยังช่วยให้นักเรียนมีสมาธิ มีความตั้งใจ มีแรงกระตุ้นในการเรียนไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้นการสอนให้นักเรียนเขียนสะกดคำโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราสะกด แม่ กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์และสามารถเขียนคำได้ดี

สื่อการสอนเขียนสะกดคำจะต้องสัมพันธ์สอดคล้องกัน ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี ในขณะเดียวกันความสามารถของนักเรียนในวัยนี้ได้รับการพัฒนาเมื่อได้รับการฝึกซ้ำๆ ด้วยวิธีที่หลากหลาย มีรูปภาพประกอบ รูปภาพและประโยคบริบทของคำจะทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ ในตามตราสะกด แม่ กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สามารถทำให้นักเรียนพัฒนาความคิดสติปัญญา และสามารถสนับสนุนพัฒนาการของนักเรียนได้เป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไคด์ (อ้างถึงใน หรรษา บุญนาอิน 2546:60) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดได้ดีก็ต่อเมื่อได้มีการฝึกฝน การทำซ้ำๆและต่อเนื่องกันไปในสถานการณ์ที่เราให้ผู้เรียนตอบสนอง จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในตามตราสะกด แม่ กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดเกิดการเรียนรู้ได้ดี

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ ในตามตราสะกด แม่ กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จะช่วยสร้างความสนใจ ทำให้นักเรียนเกิดการกระตือรือร้น มีความพร้อมให้กับนักเรียน เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีลักษณะการฝึกที่หลากหลาย เช่น ฝึกแจกลูกคำ ฝึกเขียนคำ พร้อมทั้งอ่านสะกดคำก่อนเขียนคำ ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึก ซึ่งทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเขียน ทำให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดได้ถูกต้องซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการเลือกสื่อของ บันลือ พลฤกษ์วัน (2527 : 48 - 49) ที่กล่าวว่า การเลือกสื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน ต้องพิจารณาเลือกสื่อให้เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น สติปัญญา ความสามารถ ความต้องการ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เช่น สื่อการสอนของนักเรียนระดับประถมควรมีรูปภาพประกอบ

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นสื่อที่

ส่งเสริมการเขียนสะกดคำ ทำให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถพัฒนาความสามารถทางการเขียนสะกดคำได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการทดลองพบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ หลังการสอนโดยใช้บริบทของคำประกอบภาพ ในมาตราสะกด แม่ กบ ที่มีคำสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สูงกว่าก่อนสอน ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จะนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ดีขึ้น เมื่อนักเรียนฝึกซ้ำๆจนเกิดความถนัดในการเขียนคำแล้วครูสามารถสอนทักษะต่างๆต่อไปได้

2. ครูควรคำนึงถึงระยะเวลาในการทำกิจกรรม และควรเตรียมความพร้อมของนักเรียนเสียก่อน ครูควรให้นักเรียนได้มีเวลาพักผ่อนบ้าง และมีความพร้อมก่อนจึงลงมือดำเนินการฝึก

3. ในขณะที่ดำเนินการฝึกครูควรกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดให้ใช้ความพยายามในการเขียนสะกดคำ และครูควรเสริมแรงทุกครั้งที่นักเรียนทำถูกต้อง เช่น คำชมเชย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรใช้การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ กับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ในระดับชั้นอื่นๆ

2. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกกับมาตราตัวสะกดอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กัลยา ชมสะอาด . “การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1”. วิทยานิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2534 .
- กรมวิชาการ. คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐาน
ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี.จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: นิยมวิทยา,2530.
- กานดา พุ่มพุด. “LD ความเกี่ยวข้องกับสมองส่วนกลาง.” ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว.
มหาวิทยาลัยศิลปากร(อัคราณา)
- จิรลักษณ์ จิรวินุลย์. คู่มือและผู้ปกครองสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ – การเขียน.
กรุงเทพฯ:องค์การค้าของคุรุสภา, 2546.
- ทศพร จันทราช.“การเปรียบเทียบผลของการใช้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกรกับการใช้แรงเสริมทาง
สังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน
หัวทำนบ อำเภอยะแยง จังหวัดนครราชสีมา.” วิทยานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- บันลือ พฤกษ์วัน. การเขียน. พิษณุโลก : หน่วยผลิตเอกสาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก, 2527.
- บุปผา ชังพุก. “ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำในแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” .
ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการประถมศึกษา.บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2524.
- บุญปก อ่อนเผ่า.“การศึกษาความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์การ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.
- เบญจพร ปัญญาขง. คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ปทุม หนูมา. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้
 แจ้ง.”

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.

ประเทิน มหาจันทร์. หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526.

ผดุง อารยะวิญญู. การเรียนรู้ร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.

กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.

_____ วิธีสอนเด็กเรียนยาก. กรุงเทพมหานคร: ไร่ไทยเพรส, 2546.

_____ “รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมสำหรับสอนเด็กที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้.”

ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.

(อัคราณา)

_____ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :

ไร่ไทยเพรส, 2542.

_____ เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : พีเอ อาร์ทแอนด์พริ้นติ้ง , 2542

พรรณี ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัมรินทร์การพิมพ์,
 2528.

รัชณี ศรีไพรวรรณ. การสอนกลุ่มทักษะ 1(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิ

ราช, 2527.

รองรัตน์ อิศรภักดีและเทือก กุสุมา ณ อยุธยา. ตำราของครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาวิชา

ภาษาไทย ตอน1 วิธีสอนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4.กรุงเทพฯ.โรงพิมพ์คุรุสภา

ลาดพร้าว.2516

วชิระ จันทาโทอ่อน. “การพัฒนาแบบการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างความเข้าใจในการ

อ่านเขียนสะกดคำและความคงทนในการจำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

3.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย,2538.

วรรณภา เครือเนียม. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,

2531.

วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

วัลภา ปาเฮ. “ผลของขนาดและประเภทของภาพลายเส้นในบทเรียนแบบโปรแกรมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งเสพติดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ระพีพร ฉายวิมล. “จิตวิทยาการศึกษา.” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545. (อัดสำเนา)
 วิไลพร สายจันทร์ยู. “การสอนโดยใช้สื่อภาพลายเส้นเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.” สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2549.

วิไลวรรณ อินทร์เชื้อ. การสร้างแบบฝึกการใช้พจนานุกรม สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2536.

ศรียา นิยมธรรม. แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ
 ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,
 ———. รายงานการวิจัยการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :
 ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537 .

—————. ปัญหาย่อยยากทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541 .

สนิท ตั้งทวี. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ. เอส.พรินติ้งเฮาส์, 2538 .

สมคิด บุญบูรณ์. “การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการรู้
 ด้านการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่านตามแบบ.” วิทยานิพนธ์
 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
 นครินทรวิโรฒ. 2546

สมชัย ไชยกุล. “ การสร้างแบบฝึกหัดการออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กด กก และ กบ สำหรับ
 นักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา.”
 วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526 .

สมทรัพย์ สุขอนันต์. “ภาวะบกพร่องในการเรียนรู้.” เอกสารประกอบวิชา 463 430
 พื้นฐานภาวะบกพร่อง ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร,
 2547. (อัดสำเนา)

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. หลักนักจำ. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2532.

สรวดี เฟื่องศรีโคตร. “การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1”

ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการประถมศึกษา.บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539.

สุภาพ ดวงเพชร. “การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการใช้แบบฝึกทักษะ การเขียน
สะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู.”วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2533

ไสว เลี่ยมแก้ว. ความจำของมนุษย์ ทฤษฎีและการสอน. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม, 2528.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. คู่มือครูการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการ
เรียนรู้. กรุงเทพฯ : 2538.

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2528.

หรรษา บุญนาฮีน. “การศึกษาความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความ
เรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ.”
วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย
สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.

อดุลย์ ภูปลื้ม. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1.”วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการประถมศึกษา.บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539.

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. “การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกด
คำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่สอนโดยใช้เกมและแบบ
ฝึก.”วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการประถมศึกษา.บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2536 (อัดสำเนา)

อมรรัตน์ วารินกฤ. “ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดย
การสอนด้วยบัตรคำกับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ”.สารนิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2551.

อรรถัย นุตรดิษฐ์. “การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.”

วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.

อรพรรณ ภิญโญภาพ. “ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย

กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการ

ประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.

อุษณี สติรรัตน์. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาคประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม ที่เรียน

โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์

มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.2547.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด
ในมาตราตัวสะกดแม่กบที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้
ตัวพยัญชนะ “ป” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “ซูป” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของ
คำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกด
อยู่ในแม่กบ

แม่**หิ**บ**ข**่า**มา**ทุ**บ**ไ**ส**่น้ำ**ซูป**

หิ**บ** อ่านว่า

หย

+

อิ

+

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ทูป อ่านว่า

ทอ

 +

อุ

 +

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ซูป อ่านว่า

ซอ

 +

อุ

 +

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกลูกการอ่านเอง

หยิบ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ทูป อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ซูป อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

หย +
 อิ +
 บอ อ่านว่า
 หยิบ

เขียนเป็น หยิบ

ทอ +
 อุ +
 บอ อ่านว่า
 ทุบ

เขียนเป็น ทุบ

ซอ +
 อุ +
 บอ อ่านว่า
 ซูป

เขียนเป็น ซูป

ขั้นที่ 4

แจกลูกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

หย + อี + บอ เขียนเป็น

ทอ + อุ + บอ เขียนเป็น

ซอ + อุ + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

แม่หยิบเข้ามาทาบไธน้ำ

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้
ตัวพยัญชนะ “ป” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “เทป” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของ
คำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกด
อยู่ในแม่กบ

น้ำ**เอิบ**ขับเรือไปซื้อ**เทป**

เอิบ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขับ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

เทป อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกลูกการอ่านเอง

เอิบ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

จับ อ่านว่า

	+		+	
--	---	-------	---	-------

เทป อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

ออ + เออ + บอ อ่านว่า เอิบ

เขียนเป็น เอิบ

ขอ + อะ + บอ อ่านว่า จับ

เขียนเป็น จับ

ทอ + เอ + บอ อ่านว่า เทบ

เขียนเป็น เทบ

ขั้นที่ 4

แจกลูกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

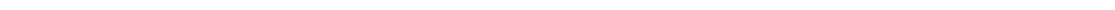
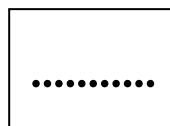
อ
อ
บ
 เขียนเป็น

บ
อ
บ
 เขียนเป็น

ท
อ
บ
 เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำ ในบริบทของคำให้ถูกต้อง

น้ำเอิบจับเรือไปซื้อ

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้ ตัวพยัญชนะ “ป” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “รูป” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของ
คำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกด
อยู่ในแม่กบ

เราดูรูปมานะจับมือกับมานี้

กับ อ่านว่า

กอ

+

อะ

+

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

จับ อ่านว่า

จ	อ
---	---

 +

อ	ะ
---	---

 +

บ	อ
---	---

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

รูป อ่านว่า

ร	อ
---	---

 +

อ	ู
---	---

 +

บ	อ
---	---

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกแจงการอ่านเอง

กับ อ่านว่า + +

จับ อ่านว่า + +

รูป อ่านว่า + +

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

กอ	+	อะ	+	บอ	อ่านว่า	กับ
						เขียนเป็น
						กับ

จอ	+	อะ	+	บอ	อ่านว่า	จับ
						เขียนเป็น
						จับ

รอ	+	อุ	+	บอ	อ่านว่า	รูป
						เขียนเป็น
						รูป

ขั้นที่ 4

แจกตุ๊กตาให้นักเรียนดูและให้นักเรียนอ่านและเขียนเอง

กอ + อะ + บอ เขียนเป็น

จอ + อะ + บอ เขียนเป็น

รอ + อุ + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

เราดู มานะจับมือกับมานี

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้
ตัวพยัญชนะ “ป” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “สถูป” พร้อมให้ดูประโยคบริบท
ของคำ และแจกดูคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมี
ตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

พ่อพามา**นี้กับ**มานะ**มากราบ**สถูป

กับ อ่านว่า

ก

+

อะ

+

บ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

กราบ อ่านว่า

กร

 +

อา

 +

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

สตูป อ่านว่า

สอ

 +

อะ

ถอ

 +

อู

 +

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกแจงการอ่านเอง

กับ อ่านว่า

.....

 +

.....

 +

.....

กราบ อ่านว่า

.....

 +

.....

 +

.....

สอูป อ่านว่า

.....

 +

.....

.....

 +

.....

 +

.....

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

กอ + อะ + บอ อ่านว่า กีบ

เขียนเป็น กีบ

กร + อา + บอ อ่านว่า กราบ

เขียนเป็น กราบ

สอ + อะ

ถอ + อุ + บอ อ่านว่า สตูป

เขียนเป็น สตูป

ชั้นที่ 4

แจกตุ๊กตาให้นักเรียนดูและให้นักเรียนอ่านและเขียนเอง

กอ + อะ + บอ เขียนเป็น

กร + อา + บอ เขียนเป็น

สอ + อะ

ถอ + อุ + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

มานะกับมานีไปกราบ

.....

ย่า

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้ ตัวพยัญชนะ “ป” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “รูป” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของคำ

และ

แจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ป่าอาบพบรูปบูชาพระ

อาบ อ่านว่า ออ + อา + บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

พบ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

รูป อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเขียนแจกแจงการอ่านเอง

อาบ อ่านว่า + +

พบ อ่านว่า + +

ฐป อ่านว่า + +

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

ออ + าา + บอ อ่านว่า าบ

เขียนเป็น าบ

พอ + โอะ + บอ อ่านว่า พบ

เขียนเป็น พบ

ทอ + อู + บอ อ่านว่า อูบ

เขียนเป็น อูบ

ชั้นที่ 4

แจกลูกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนอ่านและเขียนเอง

อ
อ
า
บ
อ
เขียนเป็น
.....

พ
อ
โ
อะ
บ
อ
เขียนเป็น
.....

ท
อ
อ
อ
บ
อ
เขียนเป็น
.....

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

ป่าอาบพบ

บุชาพระ

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้ ตัวพยัญชนะ “พ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “ลพ” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของ
คำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกด
อยู่ในแม่กบ

นพ[่]ล[่]บพ[่]ร[่]้าเพื่อ[่]ล[่]บ[่]ห[่]มู

ล[่]บ อ่านว่า

ล

+

อ

+

บ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ล

อ

บ

สับ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

นพ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกลูกการอ่านเอง

ลั บ อ่านว่า + +

ลั บ อ่านว่า + +

น พ อ่านว่า + +

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

ล
อ
+
อ
ะ
+
บ
อ
 เขียนเป็น ลั
บ

ส
อ
+
อ
ะ
+
บ
อ
 เขียนเป็น สั
บ

น
อ
+
โ
อ
ะ
+
บ
อ
 เขียนเป็น น
พ

ขั้นที่ 4

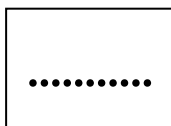
แจกลูกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

ล
อ
อะ
บ
อ
เขียนเป็น
.....

ส
อ
อะ
บ
อ
เขียนเป็น
.....

น
อ
โ
อะ
บ
อ
เขียนเป็น
.....

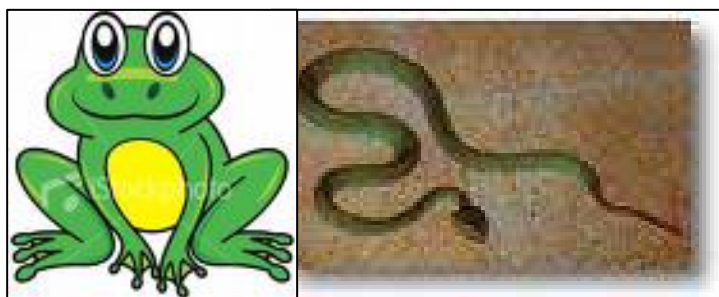
ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

ดับพรวดเพื่อดับหมู

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้
ตัวพยัญชนะ “พ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “ภาพ” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของ
คำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกด
อยู่ในแม่กบ

ครูนำ**ภาพกบ**กับงูมาให้ดู

กบ อ่านว่า กอ + โอะ + บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

กับ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ภาพ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกแจงการอ่านเอง

กบ อ่านว่า + +

กบ อ่านว่า + +

ภาพ อ่านว่า + +

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

กอ +
 โอะ +
 บอ เขียนเป็น
 กบ

กอ +
 อะ +
 บอ เขียนเป็น
 กับ

พอ +
 อา +
 บอ เขียนเป็น
 ภาพ

ขั้นที่ 4

แจกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

กอ +
 โอะ +
 บอ เขียนเป็น

กอ +
 อะ +
 บอ เขียนเป็น

พอ +
 อา +
 บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

ครูนำ กบกับงูมาให้ดู

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้ ตัวพยัญชนะ “พ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “ชีพ” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของ
คำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกด
อยู่ในแม่กบ

คำ**จับ**กบเลียง**ชีพ**

จับ อ่านว่า

อ +

ะ +

อ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

กบ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ชีพ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกลูกการอ่านเอง

จับ อ่านว่า

 +

 +

กบ อ่านว่า

 +

 +

ชีพ อ่านว่า

 +

 +

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

จอ + อะ + บอ เขียนเป็น จับ

กอ + โอะ + บอ เขียนเป็น กบ

ขอ + อี + บอ เขียนเป็น ขีพ

ขั้นที่ 4

แจกสุกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

จอ + อะ + บอ เขียนเป็น

กอ + โอะ + บอ เขียนเป็น

ขอ + อี + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

คำจับกบเลี้ยง

.....

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้
ตัวพยัญชนะ “พ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “ลพ” พร้อมให้ดู
ประโยคบริบทของคำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้
นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

พีกับน้ำลพไปที่ทะเลสาบ

กับ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

สาบ อ่านว่า

สอ

 +

อา

 +

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ลพ อ่านว่า

ลอ

 +

โอะ

 +

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ชั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกตุ๊กการอ่านเอง

กับ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

สาบ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ลพ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

กอ +
 อะ +
 บอ เขียนเป็น
 กับ

สอ +
 อา +
 บอ เขียนเป็น
 ساب

ลอ +
 โอะ +
 บอ เขียนเป็น
 ลพ

ขั้นที่ 4

แจกตุ๊กตาให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

กอ +
 อะ +
 บอ เขียนเป็น

สอ +
 อา +
 บอ เขียนเป็น

ลอ +
 โอะ +
 บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

พี่กับน้ำ

.....

ไปที่ทะเลสาบ

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้ ตัวพยัญชนะ “พ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “ศพ” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของคำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

แม่รอ**รับศพ**พี่ที่ไป**รบ**

รับ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

รป อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ศพ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกตุ๊กการอ่านเอง

รับ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

รบ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ศพ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

ร
อ
+
อ
ะ
+
บ
อ
เขียนเป็น
ร
ับ

ร
อ
+
โ
อ
ะ
+
บ
อ
เขียนเป็น
ร
บ

ส
อ
+
โ
อ
ะ
+
บ
อ
เขียนเป็น
ส
พ

ขั้นที่ 4

แจกลูกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

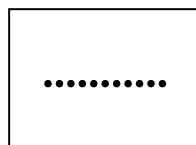
รอ + อะ + บอ เขียนเป็น

รอ + โอะ + บอ เขียนเป็น

สอ + โอะ + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

แม่รอรับ

พี่ที่ไปรบ

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้ ตัวพยัญชนะ “ฟ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “กราฟ” พร้อมให้ดูประโยคบริบท
ของคำ และแจกดูคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมี
ตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

มานี **หยิบกราฟ** **ในกรอบ** ให้ครูดู

หยิบ อ่านว่า หย + อิ + บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

กรอบ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

กราฟ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกลูกการอ่านเอง

หยิบ อ่านว่า หย + อิ + บอ

กรอบ อ่านว่า กร + ออ + บอ

กราฟ อ่านว่า กร + อา + บอ

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

หย + อิ + บอ อ่านว่า หยิบ

เขียนเป็น หยิบ

กร + ออ + บอ อ่านว่า กรอบ

เขียนเป็น กรอบ

กร + อา + บอ อ่านว่า กร้าบ

เขียนเป็น กราฟ

ชั้นที่ 4

แจกตุ๊กตาให้นักเรียนดูและให้นักเรียนอ่านและเขียนเอง

หย + อี + บอ เขียนเป็น

กร + ออ + บอ เขียนเป็น

กร + อา + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

มานี้หยิบ

.....

ในกรอบให้ครูดู

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้ ตัวพยัญชนะ “ฟ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “เซฟ” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของ
คำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกด
อยู่ในแม่กบ

น้ำไขตู้**เซฟ**พบกำไล**จับ**มาใส่

พบ อ่านว่า พอ + โอะ + บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

จับ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

เซฟ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกแจงการอ่านเอง

พบ อ่านว่า + +

จับ อ่านว่า + +

เซฟ อ่านว่า + +

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

พอ + โอะ + บอ อ่านว่า พบ

เขียนเป็น พบ

จอ + อะ + บอ อ่านว่า จับ

เขียนเป็น จับ

ซอ + เอ + บอ อ่านว่า เซบ

เขียนเป็น เซฟ

ขั้นที่ 4

แจกลูกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

พอ + โอะ + บอ เขียนเป็น

จอ + อะ + บอ เขียนเป็น

ซอ + เอ + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

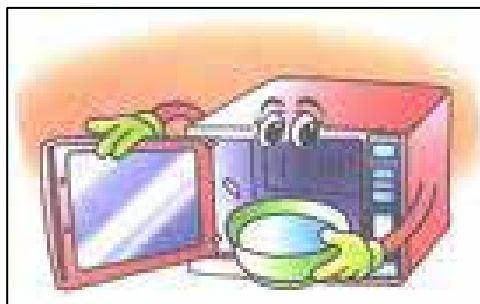
น้ำใจผู้

.....

พบกำไรจับมาได้

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้ ตัวพยัญชนะ “ฟ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า ไมโครเวฟ พร้อมให้ดูประโยคบริบท
ของคำ และแจกดูคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมี
ตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ป่าตามไปรับไมโครเวฟที่น้ำอาภา

ตาม อ่านว่า ตอ + อา + บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

รับ อ่านว่า

อ +

ะ +

อ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ไมโครเวฟ อ่านว่า

อ +

อ +

ร +

อ +

อ +

 +

อ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกแจงการอ่านเอง

ตาม อ่านว่า

$$\boxed{\dots\dots\dots} + \boxed{\dots\dots\dots} + \boxed{\dots\dots\dots}$$

รับ อ่านว่า

$$\boxed{\dots\dots\dots} + \boxed{\dots\dots\dots} + \boxed{\dots\dots\dots}$$

ไมโครเวฟ อ่านว่า

$$\boxed{\dots\dots\dots} + \boxed{\dots\dots\dots} +$$

$$\boxed{\dots\dots\dots} + \boxed{\dots\dots\dots} +$$

$$\boxed{\dots\dots\dots} + \boxed{\dots\dots\dots} + \boxed{\dots\dots\dots}$$

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

ตอ +
 อา +
 บอ อ่านว่า
 ตาบ

เขียนเป็น ตาบ

รอ +
 อะ +
 บอ อ่านว่า
 รับ

เขียนเป็น รับ

มอ + ใจ +

คร + โอ +

วอ + เอ + บอ อ่านว่า ไมโครเวบ

เขียนเป็น ไมโครเวฟ

ขั้นที่ 4

แจกลูกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

ตอ + อา + บอ เขียนเป็น

รอ + อะ + บอ เขียนเป็น

มอ + ไอ +

คร + โอ +

วอ + เอ + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

ป่าตาบไปรับ

.....

ที่น้ำอาภา

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้
ตัวพยัญชนะ “ฟ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “ยีราฟ” พร้อมให้ดูประโยคบริบท
ของคำ และแจกดูคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมี
ตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

อย่าพบยีราฟยี่สิบตัว

พบ อ่านว่า

 +

 +

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

สิบ อ่านว่า

ส	อ
---	---

 +

อ	ิ
---	---

 +

บ	อ
---	---

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ยี่ราฟ อ่านว่า

ย	อ
---	---

 +

อ	ิ
---	---

 +

ร	อ
---	---

 +

อ	า
---	---

 +

บ	อ
---	---

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ชั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกแจงการอ่านเอง

พบ อ่านว่า + +

สิบ อ่านว่า + +

ยี่ราฟ อ่านว่า + +

..... + +

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

พอ + โอะ + บอ อ่านว่า พบ

เขียนเป็น พบ

สอ + อิ + บอ อ่านว่า สิบ

เขียนเป็น สิบ

ยอ + อี +

รอ + อา + บอ อ่านว่า ยิราบ

เขียนเป็น ยิราฟ

ชั้นที่ 4

แจกลูกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

พอ + โอะ + บอ เขียนเป็น

สอ + อิ + บอ เขียนเป็น

ยอ + อี +

รอ + อา + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

ย่าพบ

.....

ยี่สิบตัว

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้
ตัวพยัญชนะ “ฟ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “เชฟ” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของ
คำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกด
อยู่ในแม่กบ

เชฟทำ**ลาบ**ได้**แซบ**ดี

ลาบ อ่านว่า

ลอ

+

อา

+

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

แซบ อ่านว่า

ซอ

 +

แอ

 +

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

เซฟ อ่านว่า

ซอ

 +

เอ

 +

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกแจงการอ่านเอง

ดาบ อ่านว่า + +

แซบ อ่านว่า + +

เซฟ อ่านว่า + +

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

ลอ + อา + บอ อ่านว่า ลาบ

เขียนเป็น ลาบ

ชอ + แอ + บอ อ่านว่า แซบ

เขียนเป็น แซบ

ชอ + เอ + บอ อ่านว่า เชบ

เขียนเป็น เชฟ

ชั้นที่ 4

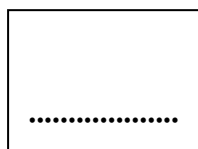
แจกลูกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

ลอ +
 อา +
 บอ เขียนเป็น

ขอ +
 แอ +
 บอ เขียนเป็น

ขอ +
 เอ +
 บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

ทำลบบได้แซบดี

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้ ตัวพยัญชนะ “ภ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “โภภ” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของคำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ใครโภภเราอย่าไป**ค**บ**ต**บ

คบ อ่านว่า

ค	อ
---	---

 +

โ	อะ
---	----

 +

บ	อ
---	---

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ตอบ อ่านว่า

ตอ

 +

ออ

 +

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

โลก อ่านว่า

ลอ

 +

โอ

 +

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ชั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกแจงการอ่านเอง

คบ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ตอบ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

โถก อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

คอ +
 โอะ +
 บอ เขียนเป็น
 คบ

ตอ +
 ออ +
 บอ เขียนเป็น
 ตอบ

ลอ +
 โอะ +
 บอ เขียนเป็น
 โลบ

ชั้นที่ 4

แจกลูกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

คอ + โอะ + บอ เขียนเป็น

ตอ + ออ + บอ เขียนเป็น

ลอ + โอะ + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

ใคร เราอย่าไปคบตอบ

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้ ตัวพยัญชนะ “ภ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “ปรารภ” พร้อมให้ดูประโยคบริบท
ของคำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมี
ตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

พ่อ**ปรารภ**ว่าจะ**ตีดาบ**เพื่อ**ใช้รบ**

ดาบ อ่านว่า

ดอ

+

อา

+

บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

รบ อ่านว่า

ร	อ
---	---

 +

โ	อะ
---	----

 +

บ	อ
---	---

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ปรารภ อ่านว่า

ป	ร
---	---

 +

อ	า
---	---

 +

ร	อ
---	---

 +

โ	อะ
---	----

 +

บ	อ
---	---

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกแจงการอ่านเอง

ดาบ อ่านว่า $\boxed{\text{.....}}$ + $\boxed{\text{.....}}$ + $\boxed{\text{.....}}$

รบ อ่านว่า $\boxed{\text{.....}}$ + $\boxed{\text{.....}}$ + $\boxed{\text{.....}}$

ปรารภ อ่านว่า $\boxed{\text{.....}}$ + $\boxed{\text{.....}}$ +
 $\boxed{\text{.....}}$ + $\boxed{\text{.....}}$ + $\boxed{\text{.....}}$

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

ดอ +
 อา +
 บอ เขียนเป็น
 ดาบ

รอ +
 โอะ +
 บอ เขียนเป็น
 รบ

ปร +
 อา +

รอ +
 โอะ +
 บอ เขียนเป็น
 ปรารภ

ชั้นที่ 4

แจกลูกคำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

ดอ + อา + บอ เขียนเป็น

รอ + โอะ + บอ เขียนเป็น

ปร + อา +

รอ + โอะ + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

พ่อ ว่าจะติดตามเพื่อใช้รบ

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบที่ใช้ ตัวพยัญชนะ “ภ” เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนดูรูปภาพคำว่า “ลาภ” พร้อมให้ดูประโยคบริบทของคำ และแจกลูกคำที่สะกดในแม่กบให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าทุกคำมีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

อาได้**ลาภ**เพราะ**จับตะขาบ**

จับ อ่านว่า จอ + อะ + บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ตะขาบ อ่านว่า ตอ + อะ +

ขอ + อา + บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ลาก อ่านว่า ลอ + อา + บอ

มีตัวสะกดอยู่ในแม่กบ

ขั้นที่ 2

ให้นักเรียนเขียนแจกตุ๊กการอ่านเอง

จับ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ตะขาบ อ่านว่า

.....	+		+
-------	---	-------	---

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ตาบ อ่านว่า

.....	+		+	
-------	---	-------	---	-------

ขั้นที่ 3 เขียนแจกลูกการอ่านและเขียนเป็นคำให้นักเรียนดู

จอ + อะ + บอ เขียนเป็น จั๊บ

ตอ + อะ +

ขอ + อา + บอ เขียนเป็น ตะขาบ

ลอ + อา + บอ เขียนเป็น ลาก

ขั้นที่ 4

แจกตุ๊กตาให้นักเรียนดูและให้นักเรียนเขียนเอง

จอ + อะ + บอ เขียนเป็น

ตอ + อะ +
 ขอ + อา + บอ เขียนเป็น

ลอ + อา + บอ เขียนเป็น

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเขียนคำในบริบทของคำให้ถูกต้อง

อาได้

.....

เพราะจับตะขาบ

ภาคผนวก ข
แผนการสอนเฉพาะบุคคล
(Individual Implementation Plan : IIP)

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 แผนการสอนที่ 1 เรื่อง การเขียนสะกดคำมาตรา แม่ กบ ที่สะกดด้วย ป
 เวลา 60 นาที ภาคเรียนที่ 1 / 2552

1. สาระการเรียนรู้

การเขียนสะกดคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จะออกเสียงเหมือน “บ” สะกด ซึ่งการอ่านกับการเขียนไม่เหมือนกัน

2. สาระสำคัญ

การเขียนคำที่มีตัวสะกดในแม่กบ ที่สะกดด้วย ป คำว่า รูป ชูป รูป
 “ป่าอบพบรูปบูชาพระ” “แม่หยิบขามาทูบใส่น้ำชุป”
 “เราดูรูปพ่อกับแม่จับมือพี่”

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนเขียนคำที่มี ป สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแจกลูกคำที่กำหนดให้และเขียนได้ถูกต้อง

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนการเขียน โครงสร้างของคำในภาษาไทยซึ่งประกอบด้วย พยางค์ต้น สระตัวสะกด

2. การอ่านคำออกเสียงเหมือนกันแต่การสะกดอาจไม่เหมือนกัน ซึ่งนักเรียนจะต้องจำและศึกษาให้เข้าใจ

ขั้นสอน

3. ครูนำรูปภาพ คำที่ ป เป็นตัวสะกดให้นักเรียนดู และถามว่าเป็นรูปภาพอะไร
4. ครูนำบัตรประโยคบริบทของคำ ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนอ่านตามครู
5. ครูสาธิตการประสมคำที่มี ป สะกด โดยนำบัตรตัวอักษรซึ่งเป็นคำที่สะกดในแม่กบที่มีในบริบทของคำ มาแสดงการแจกลูกคำให้นักเรียนดู พร้อมกับอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม
6. ให้นักเรียนเขียนแจกลูกคำเองจากบริบทของคำที่กำหนดให้ ครูคอยแก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด

7. ครูแจกลูกให้นักเรียนดู และให้นักเรียนเขียนคำให้ถูกต้อง
8. ให้นักเรียนเขียนประโยคตามบริบทของคำที่กำหนด และให้นักเรียนเขียนให้ถูกต้อง
ขั้นสรุป
10. ครูให้ทบทวนการเขียนคำที่มี ป สะกด รูป ชูป รูป

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. ตรวจผลการทำแบบฝึก
2. บันทึกผลการเรียนรู้

เครื่องมือประเมิน

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

7. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
3. แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเขียนสะกดคำ
การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของ คำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดใน
แม่บทที่มีตัวพยัญชนะ ป เป็นตัวสะกด

คำชี้แจง

1. ผู้ดำเนินการทดสอบทำใส่เครื่องหมาย (✓) เมื่อนักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องและ ใส่เครื่องหมาย (×) เมื่อนักเรียนเขียนคำไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง

2. เกณฑ์การให้คะแนน

เขียนได้ ให้ 1 คะแนน

เขียนไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

คำที่	คำศัพท์	ประเมินผล		สรุปคะแนน
		เขียนถูกต้อง	เขียนไม่ถูกต้อง	
1	รูป	✓		1
2	รูป	✓		1
3	รูป	✓		1
รวมคะแนน				3

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำมาตรา แม่ กบ ที่สะกดด้วย ป

เวลา 60 นาที ภาคเรียนที่ 1 / 2552

1. สาระการเรียนรู้

การเขียนสะกดคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จะออกเสียงเหมือน “บ” สะกด ซึ่งการอ่านกับการเขียนไม่เหมือนกัน

2. สาระสำคัญ

การเขียนคำที่มีตัวสะกดในแม่กบ ที่สะกดด้วย ป คำว่า สลูป เทป

“พอพามาจะมาราบสลูป”

“น้ำเอิบจับเรือไปซื้อเทป”

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนเขียนคำที่มี ป สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแจกลูกคำที่กำหนดให้และเขียนได้ถูกต้อง

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนการเขียน โครงสร้างของคำในภาษาไทยซึ่งประกอบด้วย พยางค์ต้น สระ ตัวสะกด
2. การอ่านคำออกเสียงเหมือนกันแต่การสะกดอาจไม่เหมือนกัน ซึ่งนักเรียนจะต้องจำ และศึกษาให้เข้าใจ

ขั้นสอน

3. ครูนำรูปภาพ คำที่ ป เป็นตัวสะกดให้นักเรียนดู และถามว่าเป็นรูปภาพอะไร
4. ครูนำบัตรประโยคบริบทของคำ ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนอ่านตามครู
5. ครูสาธิตการประสมคำที่มี ป สะกด โดยนำบัตรตัวอักษรซึ่งเป็นคำที่สะกดในแม่กบที่มีในบริบทของคำ มาแสดงการแจกลูกคำให้นักเรียนดู พร้อมกับอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม
6. ให้นักเรียนเขียนแจกลูกคำเองจากบริบทของคำที่กำหนดให้ ครูคอยแก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด
7. ครูแจกลูกคำให้นักเรียนดู และให้นักเรียนเขียนคำให้ถูกต้อง

8. ให้นักเรียนเขียนประโยคตามบริบทของคำที่กำหนด และให้นักเรียนเขียนให้ถูกต้อง

ขั้นสรุป

9. ครูให้ทบทวนการเขียนคำที่มี ป สะกด สฎป เทป

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. ตรวจผลการทำแบบฝึก
2. บันทึกผลการเรียนรู้

เครื่องมือประเมิน

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

7. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
3. แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเขียนสะกดคำ
การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของ คำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดใน
แม่บทที่มีตัวพยัญชนะ ป เป็นตัวสะกด

คำชี้แจง

1. ผู้ดำเนินการทดสอบทำใส่เครื่องหมาย (✓) เมื่อนักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องและ ใส่เครื่องหมาย (×) เมื่อนักเรียนเขียนคำไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง

2. เกณฑ์การให้คะแนน

เขียนได้ ให้ 1 คะแนน

เขียนไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

คำที่	คำศัพท์	ประเมินผล		สรุปคะแนน
		เขียนถูกต้อง	เขียนไม่ถูกต้อง	
1	สอูป	✓		1
2	เทป	✓		1
รวมคะแนน				2

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 3 เรื่อง การเขียนสะกดคำมาตรา แม่ กบ ที่สะกดด้วย พ

เวลา 60 นาที ภาคเรียนที่ 1 / 2552

1. สาระการเรียนรู้

การเขียนสะกดคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จะออกเสียงเหมือน “บ” สะกด ซึ่งการอ่านกับการเขียนไม่เหมือนกัน

2. สาระสำคัญ

การเขียนคำที่มีตัวสะกดในแม่กบ ที่สะกดด้วย พ คำว่า ลพ ภาพ ชีพ
 “พื้กับน้ำลพไปที่ทะเลสาบ” “ครูนำภาพกบกับงูมาให้ครูดู”
 “คำจับกบเลี้ยงชีพ”

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนเขียนคำที่มี พ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแจกลูกคำที่กำหนดให้และเขียนได้ถูกต้อง

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนการเขียน โครงสร้างของคำในภาษาไทยซึ่งประกอบด้วย พยางค์ต้น สระ ตัวสะกด
2. การอ่านคำออกเสียงเหมือนกันแต่การสะกดอาจไม่เหมือนกัน ซึ่งนักเรียนจะต้องจำ และศึกษาให้เข้าใจ

ขั้นสอน

3. ครูนำรูปภาพ คำที่ พ เป็นตัวสะกดให้นักเรียนดู และถามว่าเป็นรูปภาพอะไร
4. ครูนำบัตรประโยคบริบทของคำ ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนอ่านตามครู
5. ครูสาธิตการประสมคำที่มี พ สะกด โดยนำบัตรตัวอักษรซึ่งเป็นคำที่สะกดในแม่กบที่มี ในบริบทของคำ มาแสดงการแจกลูกคำให้นักเรียนดู พร้อมกับอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม
6. ให้นักเรียนเขียนแจกลูกคำเองจากบริบทของคำที่กำหนดให้ ครูคอยแก้ไขเมื่อนักเรียนทำ ผิด

7. ครูแจกคู่มือให้นักเรียนดู และให้นักเรียนเขียนคำให้ถูกต้อง
8. ให้นักเรียนเขียนประโยคตามบริบทของคำที่กำหนด และให้นักเรียนเขียนให้ถูกต้อง
ขั้นสรุป
9. ครูให้ทบทวนการเขียนคำที่มี พ สะกด ลพ ภาพ ชีพ

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. ตรวจผลการทำแบบฝึก
2. บันทึกผลการเรียนรู้

เครื่องมือประเมิน

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

7. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
3. แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเขียนสะกดคำ
การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของ คำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดใน
แม่บทที่มีตัวพยัญชนะ พ เป็นตัวสะกด

คำชี้แจง

1. ผู้ดำเนินการทดสอบทำใส่เครื่องหมาย (✓) เมื่อนักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องและ ใส่เครื่องหมาย (×) เมื่อนักเรียนเขียนคำไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง

2. เกณฑ์การให้คะแนน

เขียนได้ ให้ 1 คะแนน

เขียนไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

คำที่	คำศัพท์	ประเมินผล		สรุปคะแนน
		เขียนถูกต้อง	เขียนไม่ถูกต้อง	
1	ลพ	✓		1
2	ภาพ	✓		1
3	ชีพ	✓		1
รวมคะแนน				3

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 4 เรื่อง การเขียนสะกดคำมาตรา แม่ กบ ที่สะกดด้วย พ

เวลา 60 นาที ภาคเรียนที่ 1 / 2552

1. สาระการเรียนรู้

การเขียนสะกดคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จะออกเสียงเหมือน “บ” สะกด ซึ่งการอ่านกับการเขียนไม่เหมือนกัน

2. สาระสำคัญ

การเขียนคำที่มีตัวสะกดในแม่กบ ที่สะกดด้วย พ คำว่า ศพ นพ
“เม่รอรับศพที่ไปรบ” “นพลับพราเพื่อสับหมู”

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนเขียนคำที่มี พ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแจกลูกคำที่กำหนดให้และเขียนได้ถูกต้อง

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนการเขียน โครงสร้างของคำในภาษาไทยซึ่งประกอบด้วย พยางค์ต้น สระ ตัวสะกด
2. การอ่านคำออกเสียงเหมือนกันแต่การสะกดอาจไม่เหมือนกัน ซึ่งนักเรียนจะต้องจำ และศึกษาให้เข้าใจ

ขั้นสอน

3. ครูนำรูปภาพ คำที่ พ เป็นตัวสะกดให้นักเรียนดู และถามว่าเป็นรูปภาพอะไร
4. ครูนำบัตรประโยคบริบทของคำ ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนอ่านตามครู
5. ครูสาธิตการประสมคำที่มี พ สะกด โดยนำบัตรตัวอักษรซึ่งเป็นคำที่สะกดในแม่กบที่มี ในบริบทของคำ มาแสดงการแจกลูกคำให้นักเรียนดู พร้อมกับอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม
6. ให้นักเรียนเขียนแจกลูกคำเองจากบริบทของคำที่กำหนดให้ ครูคอยแก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด
7. ครูแจกลูกให้นักเรียนดู และให้นักเรียนเขียนคำให้ถูกต้อง

8. ให้นักเรียนเขียนประโยคตามบริบทของคำที่กำหนด และให้นักเรียนเขียนให้ถูกต้อง
ขั้นสรุป

9. ครูให้ทบทวนการเขียนคำที่มี พ สะกด ศพ นพ

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. ตรวจผลการทำแบบฝึก
2. บันทึกผลการเรียนรู้

เครื่องมือประเมิน

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

7. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
3. แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเขียนสะกดคำ
การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของ คำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดใน
แม่บทที่มีตัวพยัญชนะ พ เป็นตัวสะกด

คำชี้แจง

1. ผู้ดำเนินการทดสอบทำใส่เครื่องหมาย (✓) เมื่อนักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องและ ใส่เครื่องหมาย (×) เมื่อนักเรียนเขียนคำไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง

2. เกณฑ์การให้คะแนน

เขียนได้ ให้ 1 คะแนน

เขียนไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

คำที่	คำศัพท์	ประเมินผล		สรุปคะแนน
		เขียนถูกต้อง	เขียนไม่ถูกต้อง	
1	ศพ	✓		1
2	นพ	✓		1
รวมคะแนน				2

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 5 เรื่อง การเขียนสะกดคำมาตรา แม่ กบ ที่สะกดด้วย ฟ

เวลา 60 นาที ภาคเรียนที่ 1 / 2552

1. สาระการเรียนรู้

การเขียนสะกดคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จะออกเสียงเหมือน “บ” สะกด ซึ่งการอ่านกับการเขียนไม่เหมือนกัน

2. สาระสำคัญ

การเขียนคำที่มีตัวสะกดในแม่กบ ที่สะกดด้วย ฟ คำว่า ยีราฟ เชฟ กราฟ

“อย่าพบยีราฟยี่สิบตัว”

“มานิหีบกราฟในกรอบให้ครูดู”

“น้ำใจตู้เซฟพบกำไลจับมาใส่”

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนเขียนคำที่มี ฟ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแจกลูกคำที่กำหนดให้และเขียนได้ถูกต้อง

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนการเขียน โครงสร้างของคำในภาษาไทยซึ่งประกอบด้วย พยางค์ต้น สระ ตัวสะกด

2. การอ่านคำออกเสียงเหมือนกันแต่การสะกดอาจไม่เหมือนกัน ซึ่งนักเรียนจะต้องจำ และศึกษาให้เข้าใจ

ขั้นสอน

3. ครูนำรูปภาพ คำที่ ฟ เป็นตัวสะกดให้นักเรียนดู และถามว่าเป็นรูปภาพอะไร
4. ครูนำบัตรประโยคบริบทของคำ ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนอ่านตามครู
5. ครูสาธิตการประสมคำที่มี ฟ สะกด โดยนำบัตรตัวอักษรซึ่งเป็นคำที่สะกดในแม่กบที่มีในบริบทของคำ มาแสดงการแจกลูกคำให้นักเรียนดู พร้อมกับอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม
6. ให้นักเรียนเขียนแจกลูกคำเองจากบริบทของคำที่กำหนดให้ ครูคอยแก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด

7. ครูแจกลูกให้นักเรียนดู และให้นักเรียนเขียนคำให้ถูกต้อง
8. ให้นักเรียนเขียนประโยคตามบริบทของคำที่กำหนด และให้นักเรียนเขียนให้ถูกต้อง

ขั้นสรุป

10. ครูให้ทบทวนการเขียนคำที่มี ฟ สะกด ยีราฟ เชฟ กราฟ

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. ตรวจผลการทำแบบฝึก
2. บันทึกผลการเรียนรู้
3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

เครื่องมือประเมิน

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

7. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
3. แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเขียนสะกดคำ
การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของ คำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดใน
แม่บทที่มีตัวพยัญชนะ ฟ เป็นตัวสะกด

คำชี้แจง

1. ผู้ดำเนินการทดสอบทำใส่เครื่องหมาย (✓) เมื่อนักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องและ ใส่เครื่องหมาย (×) เมื่อนักเรียนเขียนคำไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง

2. เกณฑ์การให้คะแนน

เขียนได้ ให้ 1 คะแนน

เขียนไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

คำที่	คำศัพท์	ประเมินผล		สรุปคะแนน
		เขียนถูกต้อง	เขียนไม่ถูกต้อง	
1	อีราฟ	✓		1
2	เซฟ	✓		1
3	กราฟ	✓		1
รวมคะแนน				3

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 แผนการสอนที่ 6 เรื่อง การเขียนสะกดคำมาตรา แม่ กบ ที่สะกดด้วย ฟ
 เวลา 60 นาที ภาคเรียนที่ 1 / 2552

1. สาระการเรียนรู้

การเขียนสะกดคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จะออกเสียงเหมือน “บ” สะกด ซึ่งการอ่านกับการเขียนไม่เหมือนกัน

2. สาระสำคัญ

การเขียนคำที่มีตัวสะกดในแม่กบ ที่สะกดด้วย ฟ คำว่า เชฟ ไมโครเวฟ
 “เชฟทำลาบได้แซบดี” “ป้าตาบไปรับไมโครเวฟที่น้ำอาภา

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนเขียนคำที่มี ฟ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแจกลูกคำที่กำหนดให้และเขียนได้ถูกต้อง

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนการเขียน โครงสร้างของคำในภาษาไทยซึ่งประกอบด้วย พยางค์ต้น สระ ตัวสะกด

2. การอ่านคำออกเสียงเหมือนกันแต่การสะกดอาจไม่เหมือนกัน ซึ่งนักเรียนจะต้องจำ และศึกษาให้เข้าใจ

ขั้นสอน

3. ครูนำรูปภาพ คำที่ ฟ เป็นตัวสะกดให้นักเรียนดู และถามว่าเป็นรูปภาพอะไร
4. ครูนำบัตรประโยคบริบทของคำ ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนอ่านตามครู
5. ครูสาธิตการประสมคำที่มี ฟ สะกด โดยนำบัตรตัวอักษรซึ่งเป็นคำที่สะกดในแม่กบที่มีในบริบทของคำ มาแสดงการแจกลูกคำให้นักเรียนดู พร้อมกับอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม
6. ให้นักเรียนเขียนแจกลูกคำเองจากบริบทของคำที่กำหนดให้ ครูคอยแก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด
7. ครูแจกลูกให้นักเรียนดู และให้นักเรียนเขียนคำให้ถูกต้อง

8. ให้นักเรียนเขียนประโยคตามบริบทของคำที่กำหนด และให้นักเรียนเขียนให้ถูกต้อง

ขั้นสรุป

10. ครูให้ทบทวนการเขียนคำที่มี ฟ สะกด เซฟ ไมโครเวฟ

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

9. ตรวจผลการทำแบบฝึก
10. บันทึกผลการเรียนรู้
11. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

เครื่องมือประเมิน

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

7. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
3. แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเขียนสะกดคำ
การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของ คำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดใน
แม่บทที่มีตัวพยัญชนะ ฟ เป็นตัวสะกด

คำชี้แจง

1. ผู้ดำเนินการทดสอบทำใส่เครื่องหมาย (✓) เมื่อนักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องและ ใส่เครื่องหมาย (×) เมื่อนักเรียนเขียนคำไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง

2. เกณฑ์การให้คะแนน

เขียนได้ ให้ 1 คะแนน

เขียนไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

คำที่	คำศัพท์	ประเมินผล		สรุปคะแนน
		เขียนถูกต้อง	เขียนไม่ถูกต้อง	
1	เซฟ	✓		1
2	ไมโครเวฟ	✓		1
รวมคะแนน				2

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 แผนการสอนที่ 7 เรื่อง การเขียนสะกดคำมาตรา แม่ กบ ที่สะกดด้วย ภ
 เวลา 60 นาที ภาคเรียนที่ 1 / 2552

1. สาระการเรียนรู้

การเขียนสะกดคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กบ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จะออกเสียงเหมือน “บ” สะกด ซึ่งการอ่านกับการเขียนไม่เหมือนกัน

2. สาระสำคัญ

การเขียนคำที่มีตัวสะกดในแม่กบ ที่สะกดด้วย ภ คำว่า โลก ลาก ปรารภ
 “เราพบผู้ที่โลกเราจะหลบเสีย” “อาได้ลากเพราะจับตะขาบ”
 “พอปรารภว่าจะตีดาบเพื่อใช้รบ”

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนเขียนคำที่มี ภ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแจกลูกคำที่กำหนดให้และเขียนได้ถูกต้อง

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนการเขียน โครงสร้างของคำในภาษาไทยซึ่งประกอบด้วย พยางค์ต้น สระตัวสะกด

2. การอ่านคำออกเสียงเหมือนกันแต่การสะกดอาจไม่เหมือนกัน ซึ่งนักเรียนจะต้องจำและศึกษาให้เข้าใจ

ขั้นสอน

3. ครูนำรูปภาพ คำที่ ภ เป็นตัวสะกดให้นักเรียนดู และถามว่าเป็นรูปภาพอะไร
4. ครูนำบัตรประโยคบริบทของคำ ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนอ่านตามครู
5. ครูสาธิตการประสมคำที่มี ภ สะกด โดยนำบัตรตัวอักษรซึ่งเป็นคำที่สะกดในแม่กบที่มีในบริบทของคำ มาแสดงการแจกลูกคำให้นักเรียนดู พร้อมกับอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม
6. ให้นักเรียนเขียนแจกลูกคำเองจากบริบทของคำที่กำหนดให้ ครูคอยแก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด

7. ครูแจกคู่มือให้นักเรียนดู และให้นักเรียนเขียนคำให้ถูกต้อง
8. ให้นักเรียนเขียนประโยคตามบริบทของคำที่กำหนด และให้นักเรียนเขียนให้ถูกต้อง
ขั้นสรุป
9. ครูให้ทบทวนการเขียนคำที่มี ภ สะกด โภภ ลาภ ปรรภ

6. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. ตรวจผลการทำแบบฝึก
2. บันทึกผลการเรียนรู้

เครื่องมือประเมิน

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

7. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
3. แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเขียนสะกดคำ
การสอนโดยใช้การเชื่อมโยงบริบทของ คำประกอบภาพ ในมาตราตัวสะกดใน
แม่บทที่มีตัวพยัญชนะ ก เป็นตัวสะกด

คำชี้แจง

1. ผู้ดำเนินการทดสอบทำใส่เครื่องหมาย (✓) เมื่อนักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องและ ใส่เครื่องหมาย (×) เมื่อนักเรียนเขียนคำไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง

2. เกณฑ์การให้คะแนน

เขียนได้ ให้ 1 คะแนน

เขียนไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

คำที่	คำศัพท์	ประเมินผล		สรุปคะแนน
		เขียนถูกต้อง	เขียนไม่ถูกต้อง	
1	โลก	✓		1
2	ลาก	✓		1
3	ปรารภ		×	0
รวมคะแนน				2

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบก่อนการสอน และหลังการสอน

แบบทดสอบก่อนการสอน

เรื่อง การเขียนคำที่สะกดในมาตราแม่กบ ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

จงเขียนตัวสะกดของคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1.

ทั _____ พี

2.

ถ _____ บุรี

3.

โพล _____

4.

ยาเส_____ติด

5.

เคาร_____

6.

ทวี_____

7.

บุ_____ผา

8.

แอปเปิ้ล

9.

ยูโร

10.

ประทีป

11.

ไมโครเว_____

12.

เสิร์ฟ_____

13.

กราฟ_____

14.

ยีรา_____

15.

ໄຟ _____

16.

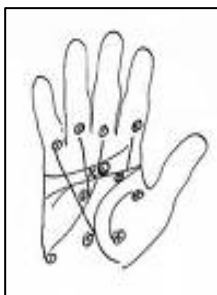
ວັດ _____

17.

ໂດ _____

18.

ตา_____

19.

สุขภา_____

20.

ลิ_____ต์

แบบทดสอบหลังการสอน

เรื่อง การเขียนคำที่สะกดในมาตราแม่กบ ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

จงเขียนตัวสะกดของคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1.

ไมโครเว_____

2.

ประที_____

3.

เคาร _____

4.

ลิ _____ ต์

5.

แ _____ เป็ด

6.

ที่_____พี

7.

บุ_____ผา

8.

ด_____บุรี

9.

ยีรา

10.

โพส

11.

ทวี

12.

ยาเส_____ติด

13.

ยูโร_____

14.

โล_____

15.

เสิร์ฟ _____

16.

กราฟ _____

17.

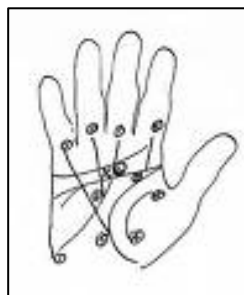
เซ _____

18.

วัด _____

19.

ตา _____

20.

สุขภา _____

ภาคผนวก ง
บัตรประโยชน์บริบทของคำ

พ่อพามานี้กับมานะมากราบ

แม่หยิบขำมาทูลใส่น้ำชุบ

ป้าอาบพบรูปบูชาพระ

น้ำเอิบจับเรือไปซื้อเทพ

เราดูรูปมานะจับมือกับมานี

แม่รอรับศพพี่ที่ไปรบ

ครูนำภาพพบกับงูมาให้อู

ดำจับกบเลี้ยงชีพ

พี่กับน้ำลพไปที่ทะเลสาบ

นพลับพราเพื่อสับหมู

เซฟที่นี้ทำลายได้แซ่บดี

ป้าตาบไปรับไมโครเวฟที่น้ำอาภา

น้ำไขตุ๋นเซฟพบกำไลจับมาใส่

มานีหยิบกราฟในกรอบให้ครูดู

ย่าพบยี่ราฟยี่สิบตัว

อาได้ลาภเพราะจับตะขาบ

เราพบผู้ที่โลกเราจะหลบเสีย

พ่อปรารถนาจะตีดาบเพื่อใช้รบ

ภาคผนวก จ
ภาพประกอบบริบทของคำ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวอารีรัตน์ สิทธิไธสง
วันเดือนปีเกิด	27 เมษายน 2502
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพินุลประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2527 บรรณารักษศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร พ.ศ. 2538 ศีษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2552 ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร